

Hem>Familjefrågor och arv>Arv>Anpassning av sakrätter

Anpassning av sakrätter

Arvingar i ett EU-land kan åtnjuta arvsrättigheter i ett annat EU-land när dessa rättigheter är anpassade för att nära motsvara rättigheterna i arvingarnas boplattningsland.

Allmän information

För att arvingar eller testamentstagare ska kunna åtnjuta rättigheter som uppkommit eller överlåtits på dem genom gränsöverskridande arv föreskrivs i **arvsförordningen** att en sakrätt (sakrätt i fast eller lös egendom) som en arvinge eller testamentstagare är berättigad till men som är okänd i det EU-land där sakrätten åberopas måste anpassas till den närmast likvärdiga sakrätten enligt det EU-landets lagstiftning. De syften och intressen som den specifika sakrätten motiveras av och den verkan den har bör beaktas vid anpassningen av denna rätt.

Det **européiska rättsliga nätverket på privaträttens område** har i detta sammanhang publicerat viss information om nationell lagstiftning som förklarar vilka sakrätter som kan uppstå till följd av arv

om sådana rättigheter har registrerats i ett register över rättigheter i fast eller lös egendom

den verkan som följer av att de registrerats

särskilda regler och förfaranden för anpassning av en sakrätt.

Ett informationsblad om nationell lagstiftning och nationella förfaranden för anpassning av sakrätter i ett EU-land kan nås genom att klicka på flaggorna på denna sida.

Länkar

EU-ADAPT – EU Adapt är ett **it-verktyg** för att hjälpa domare, notarier och andra rättstillämpare som handlägger gränsöverskridande arv att **hitta en närmast likvärdig sakrätt**. I verktyget kan en användare ange i) den lagstiftning i medlemsstaten som är tillämplig på arvet ("*lex successionis*"), ii) den sakrätt som existerar enligt den lagstiftning i medlemsstaten som är tillämplig på arvet ("*sakrätt*") och iii) lagstiftningen i den medlemsstat där sakrätten åberopas ("*lex rei sitae*"). Verktyget ger sedan vägledning och föreslår motsvarande sakrätt enligt lagen i den medlemsstat där rättigheten åberopas.

Senaste uppdatering: 20/04/2024

Den här sidan sköts av Europeiska kommissionen. Informationen på denna sida avspeglar inte nödvändigtvis Europeiska kommissionens officiella ståndpunkt. Kommissionen påtar sig inte något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. Vänligen läs den rättsliga informationen för upplysningar om upphovsrätten till EU-sidor.

Anpassning av sakrätter - Belgien

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

De sakrätter som enligt belgisk rätt kan uppkomma med anledning av arv är olika former av äganderätter, dvs.

- nyttjanderätt (artikel 745*bis* i civillagen (*Code civil/burgerlijk wetboek*)),
- nyttjande- och besittningsrätt till fast egendom (artikel 625 i civillagen),
- servitut (artikel 637 i civillagen),
- bygg- och tomträtt.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

När en person med anledning av ett dödsfall förvärvar en äganderätt, eller en del av en äganderätt, blir den personen generellt (*erga omnes*) innehavare av äganderätten. När en sådan rätt överläts med anledning av ett dödsfall (genom arv eller testamente) behöver överlåtandet med andra ord inte föras in i ett fastighetsregister. Artikel 1 i hypotekslagen (*loi hypothécaire/hypotheekwet*), som anger när en överlåtelse av en sakrätt ska registreras för att vara bindande gentemot tredje man, omfattar inte detta fall.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Ej tillämpligt.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

I nuläget finns inga särskilda regler eller förfaranden för anpassning av en sakrätt.

Senaste uppdatering: 31/05/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Bulgarien

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Enligt gällande bulgarisk lagstiftning kan alla sakrätter uppkomma. Det finns inte några särskilda bestämmelser om att begränsa eller undanta någon av dessa rättigheter från den kvarlåtenskap som överläts till den avlidnes arvingar efter hans eller hennes död.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Enligt artikel 112 i lagen om äganderätt (*Zakon za sobstvenostta*) (ZS) omfattas följande av obligatorisk registrering:

- 1) Alla handlingar som överläter en äganderätt eller fastställer, överför, ändrar eller avslutar en annan sakrätt i fast egendom, och handlingar som erkänner sådana rättigheter.
- 2) Avtal om överlåtelse en avlidens kvarlåtenskap som innehåller fast egendom.
- 3) Handlingar om att avstå sakrätter i fast egendom.
- 4) Överenskommelser om fördelning av fast egendom och uppgifter om domstolens fördelning av sådan egendom.
- 5) Begäranden från den avlidnes eller testamentstagarnas borgenärer om uppdelning av den avlidnes fasta egendom.
- 6) Uppgörelser i tvister om handlingar som omfattas av registrering och de rättsligt giltiga beslut som ersätter de handlingar som avses i punkt 1, och de beslut om fastställande av förekomsten av handlingar enligt punkterna ovan som omfattas av registrering.

7) Bestyrkta kopior av testamenten som avser fast egendom och sakrätter i fast egendom.

8) Begäranden om upphävande av domstolsbeslut som omfattas av registrering.

Det är obligatoriskt att registrera ovannämnda handlingar.

Registreringen resulterar i princip i att handlingarna blir tillgängliga för allmänheten, vilket enligt artikel 1 i registreringsreglerna (*Pravilnik za vpisvaniyata*) innebär att allmänheten har rätt att se de handlingar som omfattas av registrering.

Registreringen har även en skyddande effekt. Denna begränsas dock till de fall som avses i artikel 114 i ZS, där de ansökningar som uttryckligen anges i den bestämmelsen registreras för att säkerställa att kärandens rättigheter kan göras gällande mot alla rättigheter som tredje man förvärvat efter registreringen. Registreringen utförs efter beslut av registreringsdomaren på det registreringskontor som har behörighet i det område där den fasta egendomen är belägen genom att registrera de handlingar som omfattas av registrering i register som är tillgängliga för allmänheten. Registren upprättas genom att

1) registrera de notariebestyrkta handlingar som avses i artikel 4 a och

2) genom att registrera alla andra handlingar som avses i artikel 4.

De notariebestyrkta handlingar som avses i artikel 4 a i registreringsreglerna (alla handlingar som överlåter äganderätt (försäljning, gåva, byte, penninggåva, underlåtelse att fullgöra en vård- eller försörjningsskyldighet osv.) eller fastställer, överlåter, ändrar eller avslutar en annan sakrätt (nyttjanderätt, äganderätt till en byggnad osv.) i fast egendom, och handlingar som erkänner sådana rättigheter (notariebestyrkta fastställelsehandlingar, handlingar om statligt ägande, handlingar om kommunalt ägande och andra handlingar som uttryckligen föreskrivs i lag)) registreras på skriftlig begäran från den notarie som verkställde dessa handlingar, och alla andra handlingar i artikel 4 eller bestyrkta kopior av dessa registreras av på skriftlig begäran av parterna, en notarie eller någon annan som har intresse av registreringen.

Notariebestyrkta handlingar som verkställts av en registreringsdomare och bestyrkta kopior av testamenten som offentliggjorts av en registreringsdomare registreras på domarens eget initiativ.

Två identiska original av de notariebestyrkta handlingar som avses i artikel 4 a måste inges för registrering.

Originalen till någon av de övriga handlingar som avses i artikel 4 och en officiellt bestyrkt kopia av det originalen eller två kopior av detta måste inges för att en sådan handling ska kunna registreras. Om originalen inte kan inges måste två notariebestyrkta kopior av de offentliggjorda testamenten som avser fast egendom och sakrätter i fast egendom inges. Om registreringen utförs på begäran av en notarie måste tre identiska original respektive tre bestyrkta kopior inges.

Det är även tillåtet att inge officiellt bestyrkt utdrag, som måste innehålla de viktigaste villkoren i den handling som ska registreras.

Registreringen utförs efter beslut av registreringsdomaren direkt efter det att handlingen har registrerats i lämpligt inskrivningsregister. Det nummer som handlingen registreras under i registret, datumet och den volym och sida i registerboken som posten skrivs in i antecknas på själva handlingen.

På registreringskontor som använder programvara för att föra register över fast egendom anges även detta registers nummer på den handling som omfattas av registrering.

Handlingen skrivs in i lämplig bok, och det andra originalen av den registrerade handlingen returneras till sökanden inom tre dagar.

Om registreringen utförs på begäran av en notarie, returneras det tredje originalen och ytterligare original av den registrerade handlingen efter att de uppgifter som anges i första stycket påförts på vart och ett av originalen.

En handling som verkställts av en registreringsdomare registreras direkt efter verkställigheten av själva handlingen. Registreringsdomaren får inte förordna att en viss åtgärd ska vidtas efter att en handling som omfattas av registrering har skrivits in i registret av den domaren och innan dessa handlingar har registrerats. I så fall kan domaren bli skadeståndsskyldig.

När äktenskapsavtal, handlingar om fördelning, uppgörelser och byte av fast egendom belägen i olika distrikt registreras måste minst två bestyrkta kopior för varje distrikt inges, inklusive de nödvändiga kostnaderna.

Så snart registreringen har utförts skickas de original som avser andra distrikt omedelbart för registrering dit egendomen är belägen, med uppgift om att avgifterna har betalats. Sådana handlingar registreras efter beslut av registreringsdomaren i varje distrikt som registrering begärts i.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Registreringen gäller alla handlingar som överför äganderätt eller fastställer, överlåter, ändrar eller avslutar en annan sakrätt i fast egendom och alla handlingar som erkänner sådana rättigheter förutom i de situationer som avses i artikel 5 i registreringsreglerna (då de inte omfattas av registrering). Alla dessa handlingar omfattas av artikel 113 i lagen om äganderätt, enligt vilken de inte kan göras gällande mot tredje man innan de har registrerats om tredje man har förvärvat tidigare sakrätter i fast egendom från samma ägare och har registrerat dessa rättigheter.

I så mening gör lagen möjligheten att göra gällande dessa rättigheter beroende av registreringen av alla handlingar som överlåter sakrätter i fast egendom, om sådan registrering föreskrivs för sådana handlingar på grund av att syftet med registreringen av dessa handlingar är att göra innehavet av sakrätter i fast egendom tydligt, säkert och stabilt och för att förena konkurrerande handlingar som åberopats av olika personer för rättighet i en och samma egendom från en och samma föregångare. Registreringen av sådana handlingar gör dem således tillgängliga för allmänheten, vilket har en skyddande effekt.

Som redan påpekats i punkt 2 har registreringen en sådan effekt på alla handlingar som anges i artikel 112 i lagen om äganderätt och i artikel 4 i registreringsreglerna. Vid två konkurrerande handlingar avgörs tvisten beträffande vilken handling som ska prioriteras just av registreringstidpunkten.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Bulgarisk lagstiftning innehåller inte några särskilda regler eller förfaranden om anpassning av okända sakrätter.

Senaste uppdatering: 31/08/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Tjeckien

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Följande sakrätter kan uppkomma med anledning av arv:

Äganderätt (registrering av äganderätt hindrar inte andra sakrätter).

Byggrätt (registrering av byggrätt – avseende fast egendom – hindrar inte andra sakrätter).

Servitut (registrering av servitut – avseende fast egendom – hindrar inte andra sakrätter).

Hypotek. 1) Om en markfastighet belånas får detta endast ske efter hypotekslånggivarens godkännande. 2) Överlåtande av äganderätten till ett belånat luftfartyg kräver hypotekslånggivarens godkännande.

Panträtt.

Överlåtelse av en rätt som säkerhet för en förpliktelse (registrering av överlåtelsen – för fall som antecknats i det offentliga registret (t.ex. avseende fast egendom, en andel i ett aktiebolag, ett varumärke) – hindrar inte andra sakrätter).

Förköpsrätt (registrering av en avtalad förköpsrätt – avseende fast egendom – hindrar inte andra sakrätter).

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Besittningsrätt:

Besittningsrätt till fast egendom registreras i fastighetsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se <http://www.cuzk.cz/English/Cadastre-of-Real-Estate/Registration-into-the-Cadastre-of-Real-Estate/Registration-into-the-Cadastre-of-Real-Estate.aspx>.

Besittningsrätt till viss lös egendom registreras. Bland annat följande registreras:

Andelar i ett aktiebolag (registreras i handelsregistret). Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se <https://or.justice.cz/ias/ui/podani>.

Registrerade värdepapper (registreras hos värdepapperscentralen). Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se <https://www.cdcz.cz/index.php/en/general-public/how-to-arrange/legacy>.

Tillämpade formgivningar, industriella formgivningar, varumärken, patent, geografiska beteckningar och ursprungsbeteckningar (registreras hos kontoret för industriella rättigheter). Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se <http://www.upv.cz/cs/sluzby-uradu/formulare/vyplnitelne-pdf.html>.

Fordon (registreras i fordonsregistret). Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se <https://www.mdcz.cz/Media/Media-a-tiskove-zpravy/Aktualizovane-otazky-a-odpovedi-k-problematicke-zna>.

Fartyg (registreras i fartygsregistret). Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se <https://www.mdcz.cz/Dokumenty/Namomi-urad-CR/Namomi-rejstrik-CR>.

Luftfartyg (registreras i luftfartygsregistret). Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se <http://www.caa.cz/letadla/letecky-rejstrik>.

Byggrätt: Byggrätt avseende fast egendom registreras alltid i fastighetsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga fast egendom.

Servitut: Servitut avseende fast egendom registreras alltid i fastighetsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga fast egendom.

Panträtt:

Panträtt avseende fast egendom registreras i fastighetsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga fast egendom.

Panträtt avseende en andel i ett aktiebolag registreras i handelsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga andelar i ett aktiebolag.

Panträtt avseende registrerade värdepapper registreras i fastighetsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga registrerade värdepapper.

Panträtt avseende varumärken, industriella formgivningar och patent registreras av kontoret för industriella rättigheter. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga tillämpade formgivningar, industriella formgivningar osv.

Panträtt avseende fast egendom som inte registrerats i fastighetsregistret, gemensam egendom, gemensamma verk och annan lös egendom (när säkerhetsavtalet är avfattat i form av en notariehandling) registreras i säkerhetsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se <https://www.nkcr.cz/sluzby/overovani-a-vypisy-z-rejstriku/vyhledavani-v-rejstricich-a-kontakt-ni-misto-czech-point>.

Förköpsrätt: Förköpsrätter registreras inte.

Överlåtelse av rätt som säkerhet för en förpliktelse:

Överlåtelse av en säkerhetsrätt avseende fast egendom registreras i fastighetsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga fast egendom.

Säkerhetsrätt avseende en andel i ett aktiebolag registreras i handelsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga andelar i ett aktiebolag.

Säkerhetsrätt avseende varumärken, industriella formgivningar och patent registreras av kontoret för industriella rättigheter. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga tillämpade formgivningar, industriella formgivningar osv.

Förköpsrätt:

En avtalad förköpsrätt till fast egendom registreras i fastighetsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga fast egendom.

En avtalad förköpsrätt till en andel i ett aktiebolag registreras i handelsregistret. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga andelar i ett aktiebolag.

En avtalad förköpsrätt till varumärken, industriella formgivningar och patent registreras av kontoret för industriella rättigheter. Registreringen är obligatorisk. För registreringskrav och registreringsförfarandet, se rätten att äga tillämpade formgivningar, industriella formgivningar osv.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Registrering av sakrätter med anledning av den ursprungliga ägarens fränfalle (dvs. överlåtelse av sakrätt) har alltid deklarativ (fastställande) verkan. Arv förvärfas nämligen genom att testatorn avlider. Ett sådant förvärf måste bekräftas av domstol. Domstolens arvsbeslut fastställer det faktiska rättsförhållandet vid tidpunkten för testatorns död. Denna princip anges inte uttryckligen i de lagbestämmelser som reglerar de enskilda offentliga registren.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Det finns inte några särskilda regler för anpassning av sådana utländska sakrätter som är okända i det tjeckiska rättssystemet.

Senaste uppdatering: 25/01/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Tyskland

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Enligt tysk rätt överförs all den avlidnes egendom, dvs. alla den avlidnes rättigheter och skyldigheter, till arvingarna efter frånfallet. Om den avlidne efterlämnar sin kvarlåtenskap till flera arvingar blir dessa tillsammans dödsbodelägare i enlighet med § 2032 i civillagen (*Bürgerliches Gesetzbuch* – BGB). Nya sakrätter uppkommer inte med anledning av arv. Den avlidnes testamentsgåvor och förordnanden om fördelningen av kvarlåtenskapen har endast verkan enligt lagen om avtalsförpliktelser.

Sedan EU:s arvsförordning trädde i kraft har det emellertid visat sig att begränsningar av förordnanden kan orsaka problem på grund av de bestämmelser om tillfälligt arv och efterarv (*Vor- und Nacherbfolge*) som finns i tysk lagstiftning (§§ 2100–2146 i civillagen). Inom ramen för denna process anger arvlåtaren ett antal arvingar som ska ärva efter varandra. En person blir efterarvinge (*Nacherbe*) och får rätt till sitt arv först efter att en annan person (*Vorerbe*) har avlidit. Efterarvingen förvärvar emellertid en "väntande rättighet" (*Anwartschaftsrecht*) när den ursprungliga arvlåtaren avlider. En väntande rättighet är en rättsligt säker ställning som uppkommer vid förvärv som omfattas av flera handlingar där den första förmånstagaren inte längre ensidigt kan förhindra att egendomen senare förvärvas (**Eigentümerwerb**) av den andra förmånstagaren. Väntande rättigheter regleras inte uttryckligen i civillagen. På grund av den uttömmande förteckningen av sakrätter (*numerus clausus* inom äganderätten) kan dessa rättigheter inte karaktäriseras som en sådan rätt. De utgör dock en subjektiv rätt med materiell verkan.

Vid tillfälligt arv och efterarv omfattas den tillfälliga arvtagaren av flera begränsningar och skyldigheter, särskilt begränsningar av deras förfoganderätt. Förordnanden om fastigheter vid senare arvskiften är ogiltiga om de strider mot efterarvingens rättigheter (§ 2113.1 i civillagen). Detsamma gäller förordnanden om gåvor (§ 2113.2 i civillagen). Den avlidne kan emellertid befria den tillfälliga arvingen från vissa av dess begränsningar genom att upprätta ett förordnande om sin kvarlåtenskap. Begränsningar av förordnanden vid senare arvskiften måste antecknas i det tyska fastighetsregistret.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Enligt tysk rätt överförs alla den avlidnes rättigheter automatiskt till arvingen eller de gemensamma arvingarna vid frånfallet. Dessa rättigheter, även rättigheter som kräver registrering, behöver inte antecknas i ett särskilt register. För rättigheter som kräver registrering är de relevanta registren (fastighetsregistret, företagsregistret) inte längre korrekta efter ett arv och måste därför ändras. Arvet måste styrkas med en officiell eller bestyrkt handling eller ett europeiskt arvsintyg. Vissa efterföljande transaktioner (t.ex. inteckningar i en ärvd fastighet) kräver korrigerig i form av registrering av arvingen eller de gemensamma arvingarna i fastighetsregistret.

Restriktionerna för förordnanden knutna till tillfälligt arv och efterarv och efterarvingens väntande rättigheter uppkommer också som en direkt följd av den avlidnes frånfälle. Tillfälligt arv och efterarv registreras emellertid i fastighetsregistret för att förhindra att tredje man i god tro förvärvar en fastighet utan inteckning.

Om enskilda arvingar eller förmånstagare enligt lag har en fordran (enligt lagen om avtalsförpliktelser) beträffande en viss tillgång eller ett testamentariskt förordnande om kvarlåtenskapen måste äganderätten till dessa tillgångar överlåtas på dem genom ett avtal med arvingarna, och alla rättigheter i fast egendom måste registreras i fastighetsregistret på grundval av officiella eller bestyrkta handlingar.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Registrering av sakrätter som överförts till en arvinge eller gemensamma arvingar med anledning av arv har endast deklarativ verkan. Registreringen ligger dock till grund för god tro från tredje mans sida och är nödvändig för vissa efterföljande transaktioner.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Sakrätter som är okända i tysk rätt anpassas i regel enligt lag till ett liknande tyskt rättsbegrepp. Eftersom alla registreringsförfaranden alltid kräver en säker grund för registrering kan arvingarna vara tvungna att utfärda ytterligare en överlåtelsehandling. I tysk rätt är detta bland annat nödvändigt för fordringar enligt lagen om avtalsförpliktelser. Enligt artikel 1.2.1 i EU:s arvsförordning påverkas registreringsförfaranden inte av förordningen.

Senaste uppdatering: 25/08/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Estland

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

I estnisk lagstiftning tillämpas i princip allmän arvsrätt, enligt vilken den avlidna personens egendom (kvarlåtenskap), det vill säga den avlidnes rättigheter och skyldigheter, överförs till en annan person (arvinge). Om flera arvingar finns, tillhör kvarlåtenskapen dem gemensamt i enlighet med § 147 i arvslagen. Inga nya rättigheter uppstår till följd av arv. Testamentariska förordnanden (legat och instruktioner om fördelning) omfattas endast av obligationsrätten. I vissa fall har den efterlevande maken rätt att kräva att servitut ska föras in i en egendom som var makarnas hem (§ 16.3 i arvslagen), under förutsättning att denna rätt omfattas av obligationsrätten och inte är sakrättsligt skyddad.

En arvinges rätt att utnyttja rättigheter som rör fast egendom kan vara begränsad om han eller hon är tillfällig arvinge, och en efterarvinge har utsetts (§ 48 i arvslagen). I detta fall noteras i fastighetsregistret att arvingen är tillfällig arvinge (§ 491 i lagen om fastighetsregister).

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Fast egendom och rättigheter kopplade till den noteras i fastighetsregistret. Alla rättigheter till fast egendom överläts till arvingen via fastighetsregistret. Om uppgifterna i fastighetsregistret inte stämmer sedan en sakrätt har överförts utanför det korrigeras posten på grundval av den nya sakrättsägarens registreringsansökan. En handling som styrker överlåtelsen av sakrätten (arvsintyg) måste bifogas registreringsansökan (§ 651.1 i **lagen om fastighetsregister**). För att fastställa huruvida den avlidne var ensam ägare till sakrätten eller huruvida sakrätten är gemensam egendom måste i vissa fall utöver arvsintyget även ett ägarintyg bifogas registreringsansökan. En registreringsansökan måste upprättas inför en notarie eller undertecknas digitalt (§ 34.21 i lagen om fastighetsregister).

Fastighetsregisteravdelningen kan kräva att ägaren av en sakrätt eller testamentsexekutorn vid äventyr av vite inger en registreringsansökan och de handlingar som behövs för att korrigera och införa en post i fastighetsregistret (§ 651.5 i lagen om fastighetsregister).

All annan egendom som är föremål för registrering överläts till arvingen oberoende av registreringen i registret. I regel är en arvinge skyldig att tillhandahålla det berörda registret alla nödvändiga uppgifter och handlingar om arvet av en tillgång eller rättighet. Vid arv av ägarandelar eller medlemskap i en bostadsrättsförening måste emellertid en notarie, efter attesteringen av arvsintyget, meddela arvet av ägarandelarna eller medlemskapet till handelsregistret.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Alla sakrätter överläts enligt lag till arvingarna oberoende av registreringen av dem. Grundregeln är att uppgifter i registret blir ogiltiga när ett arvsförfarande inleds, och arvingen är i regel skyldig att se till att uppgifterna ändras.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Enligt § 6291 i [civilprocesslagen](#) får en domstol inleda ett förfarande för att anpassa en utländsk sakrätt på grundval av en ansökan från den person som innehar denna rätt. Vid behov hör domstolen den sökande. I sitt avgörande om anpassning av en sakrätt anger domstolen huruvida estnisk rätt innehåller en sakrätt som motsvarar den utländska sakrätt som ska anpassas. Om motsvarande sakrätt finns, anger domstolen detta i sitt avgörande. Om sökanden måste kontakta en registrator utanför domstolen eller en annan person eller institution för att ett avgörande om anpassning av en sakrätt ska kunna göras måste detta anges i avgörandet. Sökanden kan överklaga avgörandet.

Enligt § 475.1.101 i civilprocesslagen handläggs anpassning av sakrätter enligt artikel 31 Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 med hjälp av ett ansökningsförfarande.

Senaste uppdatering: 18/04/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Grekland

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Enligt grekisk rätt är sakrätter som kan arvas äganderätt, realservitut, pant, nominell pant, hypotek och äganderätt till en gruva.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Av de nämnda sakrätterna måste äganderätt till fast egendom, hypotek, äganderätt till en gruva och nominella panter registreras. Äganderätt till fast egendom, hypotek, och äganderätt till en gruva måste registreras på lantmäterikontoret i den region där egendomen är belägen. Nominella panter måste däremot registreras i pantregistret på den ort där panthavaren har sin hemvist eller sitt säte eller, om panthavaren inte har sin hemvist eller sitt säte i Grekland, i Atens pantregister.

En ansökan om att registrera sådana rättigheter måste inges till lantmäterikontoret, och de lagstadgade avgifterna måste också betalas (se lag 2664/1998).

Ansökan måste åtföljas av den handling som ska registreras, en kopia av den lantmäterikarta som har utarbetats och bifogats den handling som ska registreras, en sammanfattning av den handling som ska registreras och fastighetsbeteckningen för den fastighet som den registrerbara handlingen avser.

En ansökan måste inges för att registrera en pant i pantregistret, tillsammans med relevant formulär.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Registrering av dessa sakrätter ger, enligt lag, dessa rättigheter konstitutiv verkan (se artikel 12 i lag 2664/1998), i så mening att om registrering inte sker innebär detta att överlåtelsen av äganderätten till den fasta egendomen inte äger rum, eller att fastställandet, överlåtelsen eller upphävandet av sakrätten i den fasta egendomen inte äger rum. Detsamma gäller registrering av nominella panter.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

I Grekland har det inte införts några regler eller förfaranden för att anpassa en sakrätt som är okänd i grekisk rätt till den närmast kända rätten i grekisk rätt.

Senaste uppdatering: 06/06/2019

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Spanien

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Sakrätter överförs vid dödsfall om den avlidne är rättshavare och dessa rättigheter inte upphävs vid dödsfall. Sakrätter omfattar äganderätt, servitut (tillsammans med rättigheter för den härskande fastigheten) och säkerhetsrätter (hypotek, tillsammans med säkrad kredit). Nyttjanderätter upphör dock när nyttjanderättshavaren avlider (artikel 513.1 i den spanska civilagen [*Código Civil*]).

Arvsskiftet kan ge upphov till nya sakrätter, antingen till följd av den avlidnes önskemål (t.ex. gåvor, användar- eller borätter, skapandet av ett servitut) eller till följd av lagbestämmelser (laglig nyttjanderätt som enligt lag tillkommer en make/maka vid ett arvskifte med eller utan testamente).

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Registrering är inte obligatorisk, dvs. lagen kräver inte detta för att rätten ska erhållas (med undantag för hypotek). Eftersom införande i registret skyddar den part vars rätt har registrerats ansöker rättshavaren emellertid vanligtvis om registrering.

Arvshandlingar kan vara ett testamente, ett arvsavtal, en förklaring om arvingar utan testamente eller ett europeiskt arvsintyg (artikel 14 i den spanska hypotekslagen [*Ley Hipotecaria*]). Även om en sådan handling i regel ger en person ställning som arvinge eller testamentstagare är det emellertid inte möjligt att omedelbart omregistrera en rätt som tidigare har varit registrerad i den avlidnes namn. Tilldelningen av rätten till en viss bestämd egendom vid fördelningen av kvarlåtenskapen måste ske med alla arvingars medgivande (och inför en notarie för att kunna registreras). Om samtliga arvingar inte kan enas måste frågan avgöras i domstol.

Innan arvsskiftet har genomförts kan en arvinge endast begära att en anteckning ska göras i registret om att de har rätt till en viss registrerad del av arvet, så att tredje man är medveten om denna rättighet.

Enligt lagen tilldelas en testamentstagare rätten till en viss bestämd egendom när rättshavaren avlider (artikel 882 i civilagen), men testamentstagaren kan inte själv ta egendomen i besittning (artikel 885 i civilagen) om inte den avlidne har gett sitt tillstånd till detta. Enligt lagen har testamentstagaren rätt att begära att arvingen överför rätten till en viss bestämd egendom till honom eller henne och det är denna notariehandling som får registreras. Om arvingen vägrar att överföra en viss bestämd egendom måste testamentstagaren väcka talan i domstol.

Det finns undantag till fördelningen av kvarlåtenskapen efter ett dödsfall, dvs. om testators fördelning var ett förväntat arv eller om det bara finns en arvinge i testamentet.

Innan en egendom kan registreras är det också nödvändigt att inge relevant deklaration till skattemyndigheten så att skatterna för överlåtelse av egendom kan betalas.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Registreringen får till effekt att arvingen till en äganderätt anses vara den lagliga innehavaren av denna rätt, att han eller hon får förfoga över den och att han eller hon åtnjuter samma skydd som den ursprungliga innehavaren mot andra tänkbara arvingar som inte har registrerat sina rättigheter.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

I artikel 61 i lag 29/2015 om internationellt rättsligt samarbete föreskrivs följande:

"1. Om ett beslut eller en utländsk officiell handling förordnar åtgärder eller införlivar rättigheter som inte erkänns i spansk rätt, ska registratorn i möjligaste mån anpassa dem till en åtgärd eller rättighet som fastställs eller erkänns i spansk rätt och som har liknande verkan eller ett liknande syfte eller intresse, så länge verkningarna av att anpassa dem inte sträcker sig längre än vad de hade gjort enligt ursprungslandets lag. Innan registratorerna registrerar en rätt informerar de rättshavarna om den rätt eller åtgärd som måste anpassas.

2. Envar berörd part kan överklaga anpassningen av en sakrätt eller åtgärd till domstol."

Senaste uppdatering: 16/10/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Anpassning av sakrätter - Kroatien

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

I artikel 1.1 i lagen om äganderätt och andra sakrätter (*Zakon o vlasništvu i drugim stvarnim pravima*) (*Narodne novine* (NN, Kroatiens officiella kungörelseorgan) nr 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00, 114/01, 79/06, 141/06, 146/08, 38/09, 153/09, 143/12 och 152/14, nedan kallad *lagen*) anges att varje fysisk eller juridisk person, om inte annat föreskrivs i lag, får inneha äganderätt eller andra sakrätter: servitut, rättigheter som härrör från inteckning i fastighet, byggrätt och en panträtt i allt som kan omfattas av sådana rättigheter.

I artikel 128.2–128.3 i lagen anges att en arvinge har rätt att begära att hans eller hennes äganderätt i en fast egendom ska föras in i ett fastighetsregister och att lagfarten med anledning av arv inte avslutar några sakrätter som andra personer tidigare innehade i den relevanta egendomen, med undantag av rätter som enligt lag eller på grund av de rådande omständigheterna inte längre kan existera.

I artiklarna 199.2 och 201 i lagen anges följande som personalservitut: nyttjanderätt, användarrätt och bosättningsrätt. I dessa artiklar anges dessutom att personalservitut, om inte annat föreskrivs i lag, endast gäller för den tid de har fastställts och att de löper ut senast när förmånstagaren avlider.

I artikel 285.1 i lagen anges att byggrätten, om inte annat föreskrivs i lag, är lika förtytterlig och ärftlig som annan fast egendom.

I artikel 299.1 i lagen anges att ingen panträtt kan skiljas från den säkerhet som den avser. Detta innebär att, om inte annat föreskrivs i lag, har den som förvärvat en säkerhet, oavsett med stöd av vilken rättslig grund, förvärvat en panträtt.

Av ovanstående följer att andra sakrätter än personalservitut kan ärvas. Om inte annat föreskrivs i lag upphör personalservitut senast när förmånstagaren avlider.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

I artikel 2.3–2.4 definieras "fast egendom" som en tomt, ett område eller en bit mark, inklusive allt som är permanent fäst till marken, antingen ovan eller under jord, om inte annat föreskrivs i lag, och "lös egendom" (eller "lösöre") som varje föremål som kan flyttas från en plats till en annan utan att dess grundläggande karaktär eller innehåll förloras. I rättsligt hänseende betraktas egendom som till sin natur är lös som fast egendom om den tillhör en del av en fast egendom eller om den enligt lag likställs med fast egendom.

I artikel 119.1 i lagen anges att äganderätt i fast egendom förvärfvas så snart förvärvaren registrerar lagfarten i fastighetsregistret på det sätt som föreskrivs i lagen. Den tidigare ägaren måste ha meddelat att han eller hon önskar att äganderätten ska övergå på förvärvaren, om inte annat föreskrivs i lag. Enligt artikel 122.1 i lagen anses ett fastighetsregister ge en sann och fullständig bild av en fast egendoms faktiska och rättsliga ställning. Varje person som handlar i god tro, dvs. som har förtroende för att fastighetsregistren är korrekta, och som är omedveten om att ett visst register inte är fullständigt eller att uppgifterna i registret skiljer sig från den faktiska situationen, har ett lagstadgat skydd vid förvärv.

I artikel 277.1 anges att varje inteckning i fastighet som inte har registrerats i ett fastighetsregister upphör att gälla när den intecknade fastigheten förvärfvas av en person som varken kände till eller borde ha känt till att fastigheten var intecknad. I artikel 278.1 i lagen anges dessutom att, om inte annat föreskrivs i lag, varje inteckning i fastighet som har skapats till förmån för fysiska personer ska upphöra om den fysiska personen avlider eller den juridiska personen upplöses.

Förfarandet för att registrera sakrätter i fast egendom i ett fastighetsregister anges i lagen om fastighetsregister (*Zakon o zemljišnim knjigama*) (NN nr 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13 och 60/13). Ett fastighetsregister består av huvudregistret (där alla tomter i en viss kommun har förts in och som består av lagfarter) och ett kompendium av identifieringshandlingar. En ansökan om att, tillfälligt eller permanent, registrera en sakrätt i fastighetsregistret ska inges till den lokala domstolen med ansvar för fastighetsregistret av den person som vill förvärva, ändra eller avstå från sin rätt att registrera en egendom. En ansökan om att registrera en sakrätt i fastighetsregistret i form av en anteckning ska göras av en person som har ett lagligt intresse av att en anteckning införs beträffande hans eller hennes egendom eller som med stöd av särskilda bestämmelser har rätt att tillämpa detta förfarande. I lagfarten anges närmare detaljer om egendomen och ändringar av denna samt sakrätter och andra rättigheter som domstolen med ansvar för fastighetsregistret har tilldelat och verkställt. Den består av en handling som anger vilken egendom som avses (*posjedovnica*) (specifikationsblad, blad A), ägarintyget (*vlastovnica*) (ägarens blad, blad B), inteckningar (*teretovnica*) (gravationsbevis, blad C)].

Förfarandet för att registrera sakrätter i fordon anges i bestämmelserna om registrering och märkning av fordon (*Pravilnik o registraciji i označavanju vozila*) (NN nr 151/08, 89/10, 104/10, 83/13, 52/15 och 45/16). Inrikesministeriet för ett register över alla registrerade fordon. Som svar på en begäran från behöriga myndigheter (domstolar, den kroatiska finansmyndigheten, notaries osv.) är ministeriet skyldigt att, enligt särskilda bestämmelser, lägga till vissa anteckningar om fordon till dessa register och till körkort. Om ett fordon övergår från en ägare till en annan är den nya ägaren skyldig att registrera fordonet i sitt namn eller avregistrera det inom 15 dagar från köpet. En ansökan om detta ska inges till ansvarigt polisdirektorat på den ort där den nya ägaren har sin hemvist eller sitt säte, eller till en polisstation eller en fordonsbesiktningsanläggning, förutsatt att denna är godkänd och uppfyller de villkor som uppställts.

Förfarandet för att registrera sakrätter i fartyg anges i sjöfartslagen (*Pravilnik o registraciji i označavanju vozila*) (NN nr 181/04, 76/10, 146/10, 61/11, 56/13 och 26/15). Äganderätt och andra sakrätter i ett fartyg, en båt eller en lustjakt kan endast förvärfvas, tilldelas, begränsas och avslutas genom att uppgifter om en sådan åtgärd antecknas i lämpligt register eller i ett register som förs av de behöriga hamnmyndigheterna, som förvaltas av ministern med ansvar för sjöfartsfrågor. Som svar på en ansökan från fartygsägaren, fartygsoperatören eller rederiet görs anteckningar i fartygsregistret grundat på ett beslut från den relevanta hamnmyndigheten. Registret består av ett huvudregister och ett kompendium med identitetshandlingar. Huvudregistret består av handlingar i form av blad A (uppgifter som identifierar fartyget och dess grundläggande tekniska egenskaper), blad B (bolagets, dvs. den juridiska personens namn och säte, eller namn och hemadress till den fysiska person som äger fartyget och de begränsningar av dennes rätt att fritt förfoga över fartyget), och blad C (sakrätter som fartyget är belastat med samt rättigheter som härrör från dessa sakrätter).

Förfarandet för att registrera sakrätter i luftfartyg anges i bestämmelserna om luftfartygsregistret (innehåll och registreringsmetod) (*Pravilnik o sadržaju i načinu vođenja hrvatskog registra civilnih zrakoplova*) (NN nr 137/12). Det kroatiska civila luftfartygsregistret förs av den kroatiska luftfartsmyndigheten i både

pappersform och elektronisk form. Själva registret innehåller flera volymer som betecknas med ordningstal. Varje volym består av registreringshandlingar. Varje luftfartyg registreras i en särskild handling, som består av registreringsbevis (med olika uppgifter om luftfartyget), ägarbevis (med uppgifter om ägaren och eventuella delägare eller gemensamma ägare) och gravationsbevis (med uppgifter om panträtter i luftfartyget eller den andel som en delägare innehar, förköps- och återköpsrätt, eventuella begränsningar beträffande användningen och uppgift om vem posten avser, registreringsdagen och den summa som har betalats – om detta är relevant för registreringen – samt eventuella anteckningar som gjorts i samband med registreringen. Det elektroniska registret förs genom att föra in uppgifter i elektroniska registreringshandlingar. Innehållsmässigt är elektroniska registreringshandlingar likvärdiga med registreringshandlingar i pappersform. En ansökan om registrering görs av luftfartygets ägare eller operatör och ska åtföljas av ett bestyrkt godkännandeintyg från ägaren. Uppgifter förs in i registret efter beslut av den kroatiska luftfartsmyndigheten.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

I lagen anges att en offentlig handling är en handling som en behörig domstol eller offentlig myndighet, i föreskriven form, har utfärdat inom ramen för sin behörighet. En offentlig handling utgör även ett bevis på den omständighet som handlingen bekräftar eller reglerar. Det innebär att varje person som handlar i god tro, dvs. som har förtroende för att de offentliga handlingarna är korrekta, och som är omedveten om att vissa uppgifter inte är fullständiga eller att uppgifterna skiljer sig från den faktiska situationen, har ett lagstadgat skydd vid förvärv av vissa rättigheter. Ingen kan dessutom åberopa att de inte kände till att en uppgift förts in i ett fastighetsregister, i det register över registrerade fordon som inrikesministeriet för, i register som förs av hamnmyndigheter under ledning av ministern med ansvar för sjöfartsfrågor, eller i det kroatiska registret över civila luftfartsfartyg.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

I lagen anges att bestämmelser som reglerar *ex parte*-åtgärder bör tillämpas på alla frågor som rör anpassning av en sakrätt som innehas av en viss person enligt den lag som är tillämplig på arv, om en sådan sakrätt är okänd i Kroatien.

Senaste uppdatering: 06/02/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Luxemburg

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Enligt luxemburgsk lag finns det inte några sakrätter som kan "*uppkomma*" med anledning av arv. Det finns dock sakrätter som kan ingå i ett arvskifte och som med andra ord kan *överlåtas* till följd av ett dödsfall.

Det rör sig om följande sakrätter: äganderätt i den mening som avses i artikel 544 och följande artiklar i civilagen (*Code civil*) och servitut i den mening som avses i artikel 637 och följande artiklar i samma lag.

Äganderätt definieras i artikel 544 i civilagen som rätten att använda och förfoga över egendom, förutsatt att den inte används på ett sätt som strider mot lagar eller andra författningar eller ger upphov till större störningar i grannskapet än vad som kan anses normalt och därmed stör balansen mellan likvärdiga rättigheter. Enligt artikel 546 i civilagen ger äganderätt till egendom, både lös och fast, ägaren rätt till allt som produceras av den egendomen och till allt som på ett naturligt eller konstgjort sätt är knutet till den egendomen (tillträdesrätt). Enligt artikel 711 i civilagen kan äganderätten till en egendom förvärfvas och överlåtas genom arv.

Med **servitut** avses enligt artikel 637 i civilagen en rätt att nyttja och dra fördel av en egendom som tillhör en annan ägare. Enligt artikel 639 i civilagen kan ett servitut härröra från egendomens naturliga karaktär (se artikel 640 och följande artiklar i civilagen), från lagstadgade skyldigheter (se artikel 649 i civilagen), eller från avtal mellan ägare (se artikel 686 och följande artiklar i civilagen).

När det gäller den sista kategorin av servitut kan ägarna i princip fastställa de servitut som de anser lämpliga för deras egendomar eller för deras egendoms räkning, förutsatt att de tjänster som fastställs inte påtvingas en person eller till förmån för en person, utan endast på mark och för mark, och förutsatt att dessa tjänster inte på något sätt strider mot grunderna för rättsordningen (artikel 686.1 i civilagen). Enligt dessa regler kan servitut fastställas för nyttjandet av byggnader eller mark (artikel 687.1). Servitut kan dessutom vara löpande (kontinuerlig användning utan mänsklig inblandning, t.ex. vattenrör, avlopp, utsikter osv.) eller inte löpande (där mänsklig inblandning behövs för att servitutet ska kunna verkställas, t.ex. rätt till passage, rätt att ta vatten osv., se artikel 688.1 i civilagen).

Det bör också noteras att servitut kan vara uppenbara – och framgå av externa konstruktioner – eller inte uppenbara – och sakna yttre tecken på att de finns (artikel 691.1 i civilagen). Löpande och uppenbara servitut kan förvärfvas genom avtal eller genom ägande i 30 år (artikel 690 i civilagen), medan löpande och icke uppenbara servitut och icke löpande servitut, både uppenbara och icke uppenbara, endast kan fastställas genom avtal (artikel 691.1 i civilagen). Servitutet löper ut när den mark som gett upphov till servitutet och den mark som servitutet ska användas på ägs av samma person (artikel 705 i civilagen). För fullständighetens skull bör även nedanstående sakrätter nämnas. De omfattas av särskilda regler när den person som under sin livstid har kunnat utnyttja dem avlider.

Enligt artikel 617 i civilagen upphör en **nyttjanderätt** när nyttjanderättshavaren avlider av naturliga orsaker och när en och samma person innehar både äganderätten och nyttjanderätten till en egendom. Det sistnämnda sker bland annat när nyttjanderättshavaren till följd av ett dödsfall förvärfvar äganderätten till en egendom som han eller hon redan hade nyttjanderätt till. Med nyttjanderätt avses enligt artikel 578 och följande artiklar i civilagen rätten att använda egendom som tillhör någon annan, på samma sätt som ägaren, med det undantaget att nyttjanderättshavaren är tvungen att bevara egendomens karaktär. En nyttjanderätt kan fastställas genom lag eller genom en persons önskemål. Nyttjanderätten kan vara direkt, tidsbegränsad eller föremål för villkor, och kan omfatta alla typer av lös eller fast egendom.

Avslutningsvis upphör **sakrätter** som rör **nyttjande- och besittningsrätt till fast egendom**, som definieras i artikel 625 och följande artiklar i civilagen, på samma sätt som nyttjanderätten.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

I Luxemburg finns ett fastighetsregister, dvs. hypotekskontor (*bureaux de la conservation des hypothèques*) där, i enlighet med artikel 1 i den ändrade lagen av den 25 september 1905 om registrering av rättigheter i fast egendom (*loi modifiée sur la transcription des droits réels immobiliers du 25 septembre 1905*), alla handlingar om livslånga transaktioner som överlåter andra rättigheter i fast egendom än förmånliga betalningsrättigheter och hypotek, både gratis och mot vederlag, registreras. Registreringen av sådana avtal är obligatorisk i så mening att den aktuella rätten blir bindande för tredje man (se artikel 11 i ovan nämnda lag). Enligt luxemburgsk rättspraxis omfattas med begreppet "rättigheter i fast egendom" i artikel 1 i ovan nämnda lag även servitut (distriktsdomstolen i Diekirch (*Tribunal d'arrondissement*), 17 februari 1937).

Det bör också noteras att endast domstolsavgöranden, officiella handlingar och administrativa handlingar godtas vid registreringen.

Vid *arv* överläts de sakrätter som nämns i punkt 1, och som kan utgöra en del av ett dödsbo, i enlighet med civilagen.

Enligt artikel 724.1 och 724.2 i civillagen överläts närmare bestämt all den avlidnes egendom till hans eller hennes arvingar till följd av att arvsskiftet har inletts. Arvingarna kan utöva den avlidnes rättigheter och handlingar efter att denne avlidit.

I det fall som nämns i artikel 1004 om en ensam testamentstagare – dvs. den person som testatorn i ett testamente tilldelar all egendom som han eller hon efterlämnar vid sitt frånfälle (se artikel 1003 i civillagen) – måste den sistnämnde begära att de bröstarvingar för vilka en del av egendomen har reserverats enligt laglotsreglerna utlämnar den egendom som anges i testamentet. Enligt artikel 1005 i civillagen har en ensam testamentstagare rätt till den egendom som anges i testamentet från dödsdagen om begäran om utlämnande av egendomen görs inom ett år från den dagen. I annat fall gäller denna rätt endast från och med ansökan till domstolen eller den dag utlämnandet av egendomen frivilligt godkänns. Om det när testatorn avlider inte finns några bröstarvingar för vilka en del av egendomen har reserverats i enlighet med laglotsreglerna, erhåller den enda testamentstagaren automatiskt egendomen då testatorn avlider, utan att behöva begära utlämnande (artikel 1006 i civillagen). I det fall som nämns i artikel 1006 i civillagen måste testamentstagaren slutligen, om testamentet är holografiskt eller förseglat, ges äganderätt till egendomen genom ett beslut av ordföranden för domstolen i första instans (*tribunal de première instance*) i det distrikt där arvsskiftet inleds.

Om en eller flera fastigheter ingår i arvet måste dessa överlätas efter dödsfallet. Överlåtelsen genomförs på grundval av den bouppteckning som arvingarna ska inge till den luxemburgska skattemyndigheten (*administration de l'enregistrement et des domaines*). Denna myndighet översänder sedan en kopia av bouppteckningen till tillsynsmyndigheten för fastighetsregister och topografi (*administration du cadastre et de la topographie*) (se artikel 10 sista delen i den ändrade lagen av den 25 juli 2002 om omorganisationen av tillsynsmyndigheten för fastighetsregister och topografi (*loi modifiée du 25 juillet 2002 portant réorganisation de l'administration du cadastre et de la topographie*)).

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Se svaret på den föregående frågan.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Ja. Det finns bestämmelser om detta i lagen av den 14 juni 2015 om genomförande av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg och om ändring av a) den ändrade lagen av den 25 september 1905 om registrering av rättigheter i fast egendom och b) den nya civilprocesslagen (*loi du 14 juin 2015 relative à la mise en application du règlement (UE) n° 650/2012 du Parlement européen et du Conseil du 4 juillet 2012 relatif à la compétence, la loi applicable, la reconnaissance et l'exécution des décisions, et l'acceptation et l'exécution des actes authentiques en matière de successions et à la création d'un certificat successoral européen et modifiant a) la loi modifiée du 25 septembre 1905 sur la transcription des droits réels immobiliers et b) le Nouveau Code de procédure civile*).

I artikel 1 i denna lag föreskrivs följande: "Enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg ska notarier som utsetts genom storhertiglig förordning vara behöriga att utföra den anpassning av sakrätter som avses i artikel 31 i nämnda EU-förordning. Den anpassning som nämns i första punkten ska genomföras senast när den egendom som omfattas av en den sakrätt som avses i artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg oåterkalleligen överläts, gratis eller mot vederlag".

Dessutom ändrar ovanstående lag artikel 1.2 i den ändrade lagen av den 25 september 1905 om registrering av rättigheter i fast egendom genom att lägga till notariehandlingar som anpassar rättigheter i utländsk fast egendom till de handlingar som överlåter rättigheter i fast egendom som anges där, vilka måste ha registrerats hos hypotekskontoret för det distrikt där egendomen är belägen.

Senaste uppdatering: 03/11/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Ungern

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

1) Äganderätt

Arvingen förvärfvar automatiskt äganderätt till dödsboet när testatorn avlider. Dödsboet består av samtliga rättigheter, materiella egendomar, fordringar och skulder som den avlidne hade vid sin död som inte upphör i samband med dödsfallet. Detta är självklart i ungersk rätt. I civillagens bestämmelser om arvsrätt används begreppen "dödsbo" och "tillgångar" synonymt. En tillgång är inte något annat än en materiell egendom, en rättighet eller en fordran (8.1 § i civillagen). Tillgångarna är summan av alla sådana tillgångar. Vid specifikt legat (*legatum vindicationis*) förvärfvar testamentstagaren (legatarien) äganderätt till de tillgångar som omfattas av legatet (direkt från den avlidne).

2) Nyttjanderätt

Om den avlidne efterlämnat arvingar och en efterlevande make/maka (vid intestatarv), har den efterlevande maken/makan enligt ungersk rätt till livslång nyttjanderätt till vissa av dödsboets tillgångar, nämligen

den familjebostad som brukats gemensamt med den avlidna personen, och

lösöre som hör till bostaden (7.58.1 a § i civillagen).

De allmänna reglerna för nyttjanderätt gäller analogt för den efterlevande maken/makans rätt till nyttjanderätt (den s.k. änkerätten) (kapitel XXX i civillagen).

Nyttjanderätten är en av de s.k. begränsade sakrätterna. Nyttjanderättshavaren får besitta, begagna, utnyttja och tillgodogöra sig inkomsterna från en annan persons materiella egendom. Nyttjanderätten påverkas inte av ett eventuellt ägarbyte (5.147.1 och 5.147.2 §§ i civillagen).

I sitt testamente kan en testator också fastställa nyttjanderätt till en tillgång.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

De nämnda sakrätterna antecknas i fastighetsregistret (eller andra offentliga register). Det är obligatoriskt att anteckna dessa sakrätter i ett register.

Om ett arv resulterar i en äganderätt eller en nyttjanderätt kontakter den notarius publicus som leder boutredningen den nationella myndighet som för fastighetsregistret eller registren över andra tillgångar för att se till att dessa sakrätter antecknas. I så fall sänder notarius publicus (efter avslutad boutredning) sitt formella beslut (homologation) till denna myndighet (91.2 § i lag XXXVIII från 2010 om boutredningar (*hagyatéki eljárásról szóló 2010. évi XXXVIII. tv.*). Notarius publicus formella beslut (homologation) ligger till grund för registreringen.

Om boutredningen ägde rum i en annan medlemsstat måste förmånstagaren (arvingen, testamentstagaren) själv vidta åtgärder för att registrera sakrätten. I så fall bör han eller hon ansöka om registrering direkt hos den ungerska myndighet som för det aktuella registret (t.ex. fastighetsregistret).

De *viktigaste* offentliga register som förtecknar äganderätt till specifika tillgångar är

– *registret över fast egendom*

förs av: fastighetsregistret

föremål för registret: fast egendom

rättslig grund: lag CXLI från 1997 om registrering av fast egendom (*az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI törvény*) (se 16 § i lagen)

– *det nationella luftfartsregistret (Magyarország Légijármű Lajstroma)*

förs av: den nationella luftfartsmyndigheten (*Nemzeti Közlekedési Hatóság Légügyi Hivatala*)

föremål för registret: civila luftfartyg

rättslig grund:

12 § i lag XCVII från 1995 om luftfartstransport (*a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény*)

5 § i regeringsdekret nr 141/1995 av den 30 november 1995 om genomförande av lag XCVII från 1995 (*Korm. rendelet a légi közlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény végrehajtásáról*) om luftfartstransport (*a légiközlekedésről szóló 1995. évi XCVII. törvény*)

– *fartygsregistret*

förs av: ministeriet för nationell utveckling och regeringskontoret i Budapest i deras egenskap av sjöfartsmyndigheter

föremål för registret: fartyg (flytande farkoster, konstruktioner och utrustning lämpliga för sjöfartstransporter, arbete på sjön och relaterad verksamhet)

rättslig grund:

7–15 §§ och särskilt 11.3 § i lag XLII från 2000 om sjöfartstransport (*a víziközlekedésről szóló 2000. évi XLII. törvény*)

Regeringsdekret nr 198/2000 av den 29 november 2000 om registrering av flytande farkoster (*az úszólétesítmények lajstromozásáról szóló 198/2000. Korm. rendelet*)

– *fordonsregistret*

förs av: inrikesministeriet (biträdande statssekreteraren med ansvar för register) i egenskap av vägtrafikregistreringsorgan

föremål för registret: vägtransportfordon

rättslig grund:

lag LXXXIV från 1999 om vägtransportregister (*közúti közlekedési nyilvántartásról szóló 1999. évi LXXXIV. törvény*), särskilt 9 §

– *företagsregistret*:

förs av: regionala domstolar i egenskap av registreringsdomstolar

föremål för registret: affärsrörelser (en affärsrörelse är en juridisk person som bildats i syfte att bedriva näringsverksamhet via registrering i företagsregistret, och omfattar bolag, kooperativ, ungerska filialer till utländska företag, europeiska ekonomiska intressegrupperingar, europeiska kooperativa föreningar, egenföretagare etc.).

rättslig grund: lag V från 2006 om offentliga bolagsuppgifter, bolagsregistrering och likvideringsförfaranden (*a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény*), särskilt 24–25 §§.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

1) Registrering av äganderätt

Huvudregeln i ungersk rätt är att äganderätt till fast egendom endast kan förvärfvas genom registrering i registret över fast egendom. Registreringen av äganderätten i registret över fast egendom har med andra ord en konstitutiv verkan (en rättighet skapas) (registreringsprincipen).

Lagstiftningen innehåller dock några undantag från denna regel, bl.a. för arv. I ungersk rätt tillämpas principen om *ipso jure*-arv. Det innebär att kvarlåtenskapen övergår till arvtagaren när det lagstadgade arvsförfarandet inleds, utan att något särskilt godkännande eller annan rättshandling behövs (7.87 § i civillagen). Äganderätt som förvärfvas genom arv förvärfvas därför när arvsförfarandet inleds, eller vid tidpunkten för arvlåtarens död. Registreringen av äganderätt till egendom som förvärfvats genom arv i ett register över fast egendom har därför enbart en *deklarativ verkan* (rättigheten fastställs). Detsamma gäller egendom som förvärfvats genom specifikt legat (*legatum per vindicationem*).

Till följd av *ipso jure*-arv har registreringen av äganderätt till andra tillgångar i offentliga register också deklarativ verkan, om ägarbytet sker genom arv.

2) Registrering av nyttjanderätt

Den efterlevande makens/makans rätt till nyttjanderätt (änkerätten) är en lagstadgad rättighet. Registreringen av nyttjanderätt i registret över fast egendom har därför (i likhet med registreringen av äganderätt som förvärfvats genom arv) en deklarativ verkan. Rätten skapas således inte av registreringen.

Enligt 5.146.2 § i civillagen kan en lagstadgad nyttjanderätt som inte registrerats i registret över fast egendom endast göras gällande gentemot en förvärvare som förvärvat egendomen i ond tro eller en förvärvare som inte har betalat något vederlag för egendomen. För att en nyttjanderättshavares rätt till fast egendom ska vara helt skyddad enligt civilrätten är det nödvändigt att registrera rätten i registret över fast egendom, även om denna rätt har uppstått på grund av lag (och inte genom registreringen).

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Ja.

Om en förmånstagare som berörs av ett arv (t.ex. en arvinge eller en testamentstagare) vill göra gällande en sakrätt i Ungern som har uppstått med anledning av arv, och denna sakrätt inte är tillåten enligt den ungerska lagstiftningen om register över fast egendom (eller i förekommande fall andra register), vidtas de åtgärder som avses i artikel 31 i förordningen (anpassning av sakrätter) i ett separat förfarande. Detta kallas "anpassningsförfarandet" och regleras i lag LXXI från 2015.

Ett anpassningsförfarande är ett icke-kontradiktoriskt förfarande som omfattas av domstolarnas behörighet. Eftersom tillämpningen av artikel 31 i förordningen kräver särskild sakkunskap fungerar en enda domstol (den centrala distriktsdomstolen i Buda (*Budai Központi Kerületi Bíróság*) som bedriver sin verksamhet i Budapest) som förstainstansdomstol för hela Ungern. Domstolen avgör frågor i samband med vilken annan sakrätt som får registreras i stället för den utländska sakrätten (eller den närmast likvärdiga sakrätten enligt ungersk lagstiftning med beaktande av dess innehåll och syfte). Domstolens beslut är bindande för sökanden.

Den person som berörs av arvet (t.ex. arvingen eller testamentstagaren) inleder inte själv anpassningsförfarandet som sökande. Det är den myndighet som för det offentliga registret (t.ex. fastighetsregistret) som registreringsförfarandet pågår vid (huvudförfarandet) som uppträder som sökande inför domstolen. Under förfarandets gång undersöker domstolen den utländska lagstiftningen om den aktuella utländska sakrätten. Domstolen avgör själv den utländska sakrättens natur. Domstolen kan dock även uppmana den person som berörs av arvet att bifoga den information eller de handlingar om vad sakrätten innebär som han eller hon förfogar över.

I annat fall fattar domstolen sitt beslut på grundval av handlingarna i målet och tar ingen hänsyn till annan bevisning (t.ex. från vittnen).

Både sökanden (den myndighet som för det aktuella registret) och den person som berörs av arvet kan överklaga beslutet från den centrala distriktsdomstolen i Buda. Överklagandet ska riktas till den regionala domstolen och inges till den domstol som fattade beslutet. Den regionala domstolen för Budapest fungerar som appellationsdomstol.

Kostnaderna för förfarandet bärs av den person som berörs av arvet. Kostnaderna ska betalas i själva huvudförfarandet (dvs. vid förfarandet inför den myndighet som för registret).

Senaste uppdatering: 15/01/2024

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [nl](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till [en](#) är dock redan färdig.

Anpassning av sakrätter - Nederländerna

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

I Nederländerna regleras denna fråga i artikel 4.182 i civillagen (*Burgerlijk Wetboek*).

Artikel 182 i civillagen har följande lydelse:

När en person avlider ärver dennes arvingar enligt lag den personens överlåtbara rättigheter, ägodelar och tillgångar. Första meningen ska inte tillämpas om den avlidnes kvarlåtenskap fördelas i enlighet med artikel 13. I så fall ska den efterlevande maken/makan enligt lag ärva alla den avlidnes ägodelar och tillgångar.

De övertar enligt lag de av den avlidnes skulder som inte har upphört vid tidpunkten för dödsfallet. Om en prestation kan delas upp ska var och en av dem ansvara för en lika stor del som deras del av arvet, såvida de inte är solidariskt ansvariga.

I Nederländerna gäller principen om arv genom lag, som innebär att arvingarna enligt lag övertar den avlidnes ställning. Äganderätten till dödsboets tillgångar och skulder övergår genom universellt förordnande till arvingar som har accepterat arvet.

Vid en lagstadgad fördelning (*wettelijke verdeling*) av dödsboets tillgångar och skulder övertar, om arvlåtaren avlider utan att ha upprättat något testamente, den efterlevande maken/makan eller registrerade partnern (som dödsbodelägare) alla tillgångar och skulder, och de övriga arvingarna blir endast efterarvingar (som får rätt till sitt arv först efter att dödsbodelägaren har avlidit). Efterarvingarna ansvarar inte för dödsboets skulder. Vid en lagstadgad fördelning av kvarlåtenskapen ansvarar endast den efterlevande maken/makan eller registrerade partnern för dödsboets skulder.

Principen om arv genom lag innebär att inga sakrätter eller äganderätter följer av arvskiftet i sig. Kvarlåtenskapen utgör inte en separat tillgång i Nederländerna. Det finns inga begränsningar för förordnanden av dödsboets tillgångar, och kvarlåtenskapen kan inte utmätas. De varor som arvingarna har ärvt kan dock utmätas.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Eftersom kvarlåtenskapen i sig inte är en separat tillgång uppkommer inte frågan om registrering i ett register.

Arvsintyget eller det europeiska arvsintyget kan registreras i fastighetsregistret, se artiklarna 27 och 27a i lagen om fastighetsregistret (*Kadasterwet*). På så sätt kan arvingarna låta det bli känt att ägaren har avlidit och att äganderätten har övergått till dem enligt ett universellt förordnande. Registrering är emellertid inte ett konstitutivt krav. Utan registrering övergår äganderätten också enligt lag. Om arvingarna därefter delar upp tillgångarna i dödsboet krävs en leverans. Denna betraktas som en överföring enligt särskilt förordnande. Uppdelningen regleras i artikel 3.186 i civillagen.

Artikel 186 i civillagen har följande lydelse:

För övergång av den del som tilldelats var och en av de gemensamma ägarna krävs formell leverans på samma sätt som för övergången.

Den del som en gemensam ägare erhållit ska innehåsa enligt samma rätt som de gemensamma ägarna innehade för denna del före uppdelningen.

För formell leverans av fast egendom eller begränsad rätt i denna egendom föreskrivs det i artikel 3.89 i civillagen att en notariehandling ska upprättas och registreras i de offentliga registren.

Artikel 89 i civillagen har följande lydelse:

Den formella leverans som krävs för överlåtelse av fast egendom ska ske genom en notariehandling som ska upprättas mellan parterna för detta ändamål, efter att egendomen har registrerats i lämpligt offentligt register. Både övertagaren och överlåtaren kan låta registrera handlingen.

I handlingen om formell leverans ska det exakta lagfartsbeviset anges. Ytterligare villkor som inte rör överlåtelsen kan strykas från handlingen.

Om ett befullmäktigat ombud upprättar handlingen om formell leverans för en av parterna ska fullmakten tydligt anges i handlingen.

Bestämmelserna i denna artikel ska gälla i tillämpliga delar för den formella leverans som krävs för överlåtelse av annan registrerad egendom.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Se svaret ovan.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Nej, inga särskilda regler tillämpas i civillagen eller lagen om fastighetsregistret.

Senaste uppdatering: 17/11/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Österrike

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Efter ett dödsfall fortsätter enligt österrikisk rätt dödsboet i egenskap av juridisk person den avlidnes rättsliga ställning (§ 546 i civillagen –

Allgemeines Bürgerliches Gesetzbuch). När kvarlåtenskapen överläts (*Einantwortung*) övertar arvingen dödsboets rättsliga ställning. Detsamma gäller vid förordnanden om att dödsboet ska övertas av den federala regeringen (§ 547 i civillagen). Ingen får överta äganderätten till ett dödsbo utan rätt befogenhet. Ett dödsbo förvärvas genom överlåtelse efter en boutredning, dvs. överföringen av den lagliga äganderätten till arvingarna (§ 797 i civillagen)).

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Enligt österrikisk rätt måste förvärv, övergång, begränsning och återkallande av sakrätter (äganderätt, servitut, fastighetsinteckning, panträtt, byggrätter) rörande fastigheter, exempelvis återköpsrätter, förköpsrätter och hyresrätter, registreras i det fastighetsregister som förs av distriktsdomstolarna (*Bezirksgerichte*).

En arvinge förvärvar emellertid sakrätter redan vid tidpunkten för överlåtelsen och inte först när hans eller hennes äganderätt registreras i fastighetsregistret. Registreringen i fastighetsregistret har därför mer av en deklarativ karaktär. Bestämmelserna i §§ 21 och 94 i lagen om fastighetsregistret (*Grundbuchgesetz*) hindrar emellertid att faktiska äganderätter beaktas i ärenden som rör fastighetsregistret om de inte har antecknats i fastighetsregistret. Med ett fåtal undantag är det därför inte tillåtet att föra in poster mot (de ännu inte registrerade) arvingarna, även om de enligt materiell rätt redan äger egendom. När det gäller poster i fastighetsregistret bör den omständigheten att arvskiftet har ägt rum inte beaktas förrän arvingarnas äganderätter har registrerats i fastighetsregistret.

I Österrike registreras arvingars rättigheter i enlighet med förfarandet för att göra ändringar i fastighetsregistret, som regleras av § 136 i lagen om fastighetsregister. Det innebär att fastighetsregister korrigeras så att det speglar den faktiska rättssituationen. Detta sker när rättsliga ändringar har gjorts men ännu inte har antecknats i fastighetsregistret. Registreringen är därför enbart av deklarativ karaktär. Enligt förfarandet i § 136 i lagen om fastighetsregister är "bevis på oriktighet" tillräckligt för att en registrering ska vara nödvändig. Registreringen ersätter de handlingar som annars hade krävts. En oriktighet anses föreligga om den är uppenbar eller styrks av officiella handlingar (som t.ex. ett intyg om arvöverlåtelse som utfärdats av en domstol eller ett europeiskt arvsintyg). En oriktighet anses t.ex. föreligga om den upprepade överlåtelsen av oregistrerade sakrätter i fastighetsregistret som sökanden hänvisar till, och det efterföljande övertagande av den tidigare ägarens samlade tillgångar (universalsuccession), följer direkt av lagen. Poster förs in i registret på begäran av parterna. Myndigheterna kan endast i undantagsfall föra in poster i registret. Inga sådana undantag är dock tillämpliga här.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Enligt österrikisk rätt övertar arvingarna de samlade tillgångarna utan registrering i fastighetsregistret vid tidpunkten för överlåtelsen. Registreringen i fastighetsregistret är därför enbart av deklarativ karaktär.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Enligt österrikisk bostadsfastighetsrätt får den minsta oskiljbara delen av en bostadsfastighet inte delas så länge bostadsfastigheten existerar, såvida det inte finns ett "ägarpartnerskap" (*Eigentümerpartnerschaft*). Detta innebär att två juridiska personer tillsammans äger fastigheten.

Om flera personer genom arv har förvärvat äganderätt till den minsta oskiljbara delen utan att ha bildat ett ägarpartnerskap, t.ex. om arvskiftet skedde utomlands och arvet omfattar flera personer, kan deras egendom inte registreras i fastighetsregistret. Om en ansökan om registrering av äganderätter görs måste domstolen med ansvar för fastighetsregistret avslå ansökan och underrätta sökandena om att de önskade rätterna inte kan registreras i fastighetsregistret och ge dem skälig tid att i stället låta en enda person eller ett ägarpartnerskap förvärva den minsta andelen. Om denna period löper ut utan att sådana åtgärder vidtagits ska domstolen med ansvar för fastighetsregistret anordna en offentlig auktion (§ 12.3 i 2002 års lag om bostadsfastigheter – *Wohnungseigentumsgesetz*).

Senaste uppdatering: 31/05/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Polen

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Sakrätter med anledning av arv omfattar äganderätt i lös och fast egendom, permanent nyttjanderätt, begränsade sakrätter, t.ex. servitut (inbegripet äganderätt i den härskande fastigheten), hypotek och panträtter (inbegripet de skulder som de har ställts som säkerhet för), den äganderätt i ett kooperativt boende som tillkommer kooperativets medlemmar, grannars rättigheter och skyldigheter, individsåtgärder och förvägande åtgärder (servitut), köpfordringar enligt artikel 231 i civilagen (dvs. fordringar för köp av mark gentemot en person som har uppfört en byggnad eller annan anläggning på en annan persons mark).

Nyttjanderätter och personliga servitut ärvs inte.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Huvudregeln är att sakrätter antecknas i de fastighetsregister som förs av behöriga distriktsdomstolar (domstolar med ansvar för fastighetsregister) (*sądy wieczystoksięgowe*). En sådan registrering är dock inte alltid obligatorisk och har inte alltid en konstitutiv verkan. Den äganderätt som tillkommer medlemmar av ett kooperativ kan ärvas för ett kooperativt boende även om den inte har antecknats i fastighetsregistret.

Äganderätt i fast egendom som ingår i fastighetsregistret, och som förvärvats genom arv, ska antecknas i fastighetsregistret på grundval av en handling i fastighetsregistret som visar arvöverlåtelsen från den tidigare ägare (testatorn). Registreringen av äganderätt med anledning av arv har ingen konstitutiv verkan.

En fastighet måste vara registrerad i fastighetsregistret för att kunna antecknas. En sådan registrering har en konstitutiv verkan, dvs. rätten uppkommer vid registreringen i fastighetsregistret.

En post i fastighetsregistret i vilken en begränsad sakrätt redan har införts har konstitutiv verkan och är ett villkor för att överlåtelsen av en sakrätt ska vara giltig.

Sådana rätter förs antingen in i fastighetsregistret på begäran av fastighetsägaren (företrädesrätt, hävd) eller på eget initiativ (*ex officio*), t.ex. i samband med ett administrativt beslut.

En ansökan om införande ska inges skriftligen till fastighetsregisterdomstolen på ett officiellt formulär KW-WPIS. Formulären finns på justitieministeriets webbplats och går att få från distriktsdomstolarnas avdelningar för fastighetsregister.

För att registrera en begränsad sakrätt i fast egendom räcker det att ägaren förklarar att en sådan rätt har skapats.

Om inte annat förskrivs i en särskild förordning tas en fast avgift på 200 polska zloty (PLN) ut för en ansökan om registrering av äganderätt, permanent nyttjanderätt eller en begränsad sakrätt i fastighetsregistret. Vid samägande tas avgiften ut i förhållande till ägarandelen. Avgiften är dock alltid minst 100 PLN.

För äganderätt, permanent nyttjanderätt eller den äganderätt som tillkommer en medlem av ett kooperativ med anledning av arv, testamentsgåva, eller arvsifte eller upplösning av samägande, tas en fast avgift på 150 PLN ut för en ansökan om registrering i fastighetsregistret, oavsett antalet andelar i sådana rätter. Avgiften måste betalas samtidigt som ansökan görs. En ansökan för vilken en fast avgift tas ut returneras om den inte betalas, utan att någon betalningspåminnelse skickas ut.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Begränsade sakrätter som antecknats i fastighetsregistret skyddas av principen om fastighetsregisters allmänna trovärdighet. Om de inte registreras löper de ut vid ett förvärv som är allmänt trovärdigt. En begränsad sakrätt i fast egendom som har antecknats i fastighetsregistret har dessutom företräde framför en sådan rätt som inte har antecknats i registret.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Det finns inte några särskilda förfaranden.

Senaste uppdatering: 23/10/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Obs. Nyligen ändrades ursprungsversionen på [pt](#) av den här sidan. Våra översättare håller på att översätta den nya sidan till svenska.

Översättningen till [en](#) är dock redan färdig.

Anpassning av sakrätter - Portugal

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

INLEDANDE ANMÄRKNING

För det första bör det noteras att sakrätter kan vara antingen bruksrätter (*direitos reais de gozo*) eller säkerhetsrätter (*direitos reais de garantia*).

Förutom materiella sakrätter finns det enligt delar av doktrinen även immateriella sakrätter.

I Portugal tillämpas principen om *numerus clausus*, dvs. att det finns ett visst bestämt antal sakrätter (artikel 1306 i den portugisiska civillagen (*Código Civil*)).

SAKRÄTTER SOM FÅR BLI FÖREMÅL FÖR ARV

Den samling rätter som inte upphör utan fortsätter när rättshavaren avlider blir föremål för arv.

I artikel 2025 i den portugisiska civillagen anges följande i fråga om vad som kan bli föremål för arv:

"1 – Rättsförhållanden som, på grund av sin natur eller enligt lag, upphör när rättshavaren avlider, blir inte föremål för arv.

2 – Dispositiva rättigheter får också avslutas när rättshavaren avlider, om rättshavaren har föreskrivit detta."

Nyttjanderätt och rätt att använda och bo i en bostad är exempel på sakrätter som enligt lag kan avslutas när rättshavaren avlider (artiklarna 1476.1 a och 1485 i civillagen).

Civillagen, i dess nuvarande lydelse, finns (på portugisiska) [här](#).

Med undantag av nyttjanderätt (artikel 1443 i civillagen), rätt att använda och bo i en bostad (artikel 1485 i civillagen), sakrätter som omfattas av någon av de situationer som anges i artikel 2025 i civillagen, eller andra fall som anges i andra bestämmelser, får sakrätter i regel bli föremål för arv.

Vissa rätter omfattas av begränsningar, t.ex. sakrätter beträffande deklarerade vapen, som endast kan ärvas på de villkor som avses i artikel 37 i den rättsliga regleringen av vapen och ammunition (*Regime Jurídico das Armas e Munições*). I denna artikel föreskrivs följande:

"1 – Förvärv av ett deklarerat vapen genom arv från en avliden persons kvarlåtenskap är tillåtet efter tillstånd från den nationella direktören för polícia de segurança pública – PSP (den portugisiska polisen).

2 – Vad gäller föregående punkt ska vapnen deklarerars till PSP inom 90 dagar från den tidigare ägarens död, eller från det att den som innehar vapnen fick kännedom om deras existens.

3 – Den nationella direktören för PSP får ge tillstånd till att vapnen registreras i boutredningsmannens namn tills den avlidne personens kvarlåtenskap fördelas. I sådana fall ska vapnen lämnas i PSP:s förvar.

4 – Om boutredningsmannen eller andra arvingar uppfyller de rättsliga villkoren för att inneha vapnet kan en ansökan om att registrera vapnet i deras namn lämnas in, om de förvarar vapnet hos sig.

5 – På begäran av boutredningsmannen får vapnet överlåtas till en part som uppfyller kriterierna för att inneha det, där förvärvaren utses av den berörda parten, eller vapnet säljas på auktion av PSP och köpeskillingen, exklusive avgifter, betalas till dödsboet.

6 – Efter avslutad bouppteckning överlämnas vapnet till den mottagande arvingen, förutsatt att denne uppfyller de rättsliga villkoren för att inneha vapnet.

7 – Om ingen har gjort anspråk på egendomen efter 10 år förklaras den ha tillfallit staten."

Regelverket för vapen och ammunition, som godkändes genom lag nr 5/2006 av den 23 februari 2006, finns tillgängligt på portugisiska [här](#).

BRUKSRÄTTER

I lagen föreskrivs följande sakrätter (artiklarna 1302–1575 i civillagen och den rättsliga regleringen av tidsdelat boende (*Regime Jurídico da Habitação Periódica*) som det hänvisas till nedan):

Äganderätt (*direito de propriedade*) (artikel 1302 i civillagen).

Samägande (*compropriedade*) (artikel 1403 i civillagen).

Äganderätt till lägenhet (*propriedade horizontal*) (artikel 1414 i civillagen).

Nyttjanderätt (*usufruto*) (artikel 1439 i civillagen).

Rätt att använda och bo i en bostad (*direito real de uso e habitação*) (artikel 1484 i civillagen).

Sakrätter avseende tidsdelat boende (*direito real de habitação periódica*).

Byggrätt (*direito de superfície*) (artikel 1524 i civillagen).

Servitut (*servidões prediais*) (artikel 1543 i civillagen).

Den rättsliga regleringen av tidsdelat boende, som godkändes genom lagdekret nr 275/93 av den 5 augusti 1993, finns (på portugisiska) [här](#).

SÄKERHETSÄTTER

I civillagen anges följande säkerhetsrätter:

Införsel på fastighetsavkastning (*consignação de rendimentos*) (artikel 656).

Pant (*penhor*) (artikel 666).

Hypotek (*hipoteca*) (artikel 686).

Fastighetsprivilegier (*privilégios imobiliários*) (artiklarna 743 och 744).

Retentionsrätt (*direito de retenção*) (artiklarna 754 och 755).

MATERIELLA SAKRÄTTER

I artikel 1302 i civillagen anges att endast lös eller fast egendom (inklusive vatten) kan omfattas av äganderätt enligt denna lag.

IMMATERIELLA SAKRÄTTER

I artikel 1303 i civillagen hänvisas till immateriella rättigheter, som i sin tur regleras av lagen om industriell äganderätt (*Código da Propriedade Industrial*). I delar av doktrinen fastställs att immateriella rättigheter är ett begrepp som omfattar upphovsrätt och närstående rättigheter, och industriella rättigheter. I portugisisk rätt görs en åtskillnad mellan immateriella rättigheter (som regleras i civillagen) och industriella rättigheter (som regleras i lagen om industriell äganderätt, offentliggjord i bilagan till lagdekret nr 110/2018 av den 10 december 2018).

Enligt artikel 2 i lagen om industriell äganderätt omfattas fiske, jordbruk, skogsbruk, boskapsuppfödning, utvinningsindustrier, industrin och handelssektorn i strikt mening, samt naturliga eller tillverkade varor och tjänster av tillämpningsområdet för industriella rättigheter.

Det råder ingen enighet i doktrinen när det gäller huruvida nationell rätt accepterar äganderätt och andra sakrätter i fråga om immateriell egendom, t.ex. äganderätt till en kommersiell verksamhet eller immateriella rättigheter. Frågan är öppen för domstolarnas tolkning.

Lagen om industriell äganderätt omfattar rätten till patent, bruksmönster, halvledarprodukter, mönster, varumärken, utmärkelser, logotyper, ursprungsbeteckningar och geografiska beteckningar, samt ändring och överlåtelse av dessa.

Rättigheter som hörör från patent och bruksmönster, samt register över kretsmönster för halvledarprodukter, mönster och varumärken och andra särskiljande handelskännetecken kan ges som pant – artikel 6 i lagen om industriell äganderätt.

Den uppdaterade versionen av lagen om industriell äganderätt finns (på portugisiska) [här](#).

När det gäller kommersiella företag regleras rätten att ärva ägarintressen eller aktieinnehav till följd av att en av delägarna har avlidit och kraven för detta av bolagslagen (*Código das Sociedades Comerciais*), framför allt av

artikel 184, vid ett arv till följd av att en delägare i ett handelsbolag har avlidit,

artiklarna 198, 225 och 252, vid ett arv till följd av att en delägare i ett aktiebolag har avlidit,

artiklarna 469 och 475, vid ett arv till följd av att en delägare i ett kommanditbolag har avlidit.

Den uppdaterade versionen av bolagslagen finns (på portugisiska) [här](#).

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Ja, i regel antecknas dessa sakrätter i ett register (se nedan).

FASTIGHETSREGISTRET

I fastighetsregistret (*Conservatórias do Registo Predial*) registreras handlingar avseende fastigheters rättsliga ställning, inklusive följande sakrätter (artiklarna 1 och 2 i lagen om fastighetsregistret (*Código de Registo Predial*)):

Rättshandlingar som fastställer uppkomst, erkännande, förvärv eller ändring av äganderätt, nyttjanderätt, rätt att använda och bo i en bostad, byggrätt och servitut.

Rättshandlingar som fastställer uppkomst eller ändring av äganderätt till lägenhet och rättigheter avseende tidsdelat boende.

Ändringar i äganderätten till mark till följd av skifte av mark, omvandling av samägande och delat ägande och relaterade förändringar.

Erbjudanden om överlåtelse eller inteckning, förmånsavtal eller förmånsrätt vid testamente, om de har fått faktisk verkan, samt överlåtelse av den avtalsställning som dessa handlingar ger upphov till.

Överlåtelse av egendom till borgenärer.

Överlåtelse och ändring av hypotek, överlåtelse av respektive registrerings prioriteringsgrad och införsel på fastighetsavkastning.

Överföring av fordringar med hypotek eller införsel på fastighetsavkastning som säkerhet, när detta omfattar överföring av denna säkerhetsrätt.

Hyresavtal som löper i mer än sex år och överlåtelse av detta eller andrahandsuthyrning, med undantag av jordbruksarrende.

Pant med hypotek eller införsel på fastighetsavkastning som säkerhet, och andra handlingar eller arrangemang som påverkar samma fordringar.

Andra begränsningar av äganderätten som enligt lag ska registreras.

Rättsakter som medför att rättigheter, inteckningar eller registrerade avgifter upphör att gälla.

Det är obligatoriskt att registrera ovanstående handlingar, med undantag av dem som anges i artikel 8-A i lagen om fastighetsregistret.

I enlighet med artikel 687 i civillagen ska hypotek registreras. Annars erkänns hypoteket inte i förhållandet mellan parterna.

Villkoren för fastighetsregistrering anges i följande bestämmelser i lagen om fastighetsregistret:

Vilka som omfattas av registreringsskyldigheten, tidsfristerna och rätten till rättigheter i fast egendom anges i artiklarna 8-B, 8-C, 8-D och 9.

Förhandsregistrering, fortsatt registrering – särskilt principen om övertagandet av rättigheter och undantag från förhandsregistrering i det inköpsregister som grundas på delning/arv – anges i artiklarna 34–35.

Rätten att ansöka om registrering och möjligheten att företrädas anges i artiklarna 36–39.

Formerna och metoderna för att inge en registreringsansökan – särskilt rätten att inge en elektronisk ansökan – anges i artiklarna 41–42-A.

De handlingar som ska inges anges i artiklarna 43–46.

Lagen om fastighetsregistret finns (på portugisiska) [här](#).

Mer information om ansökningar till fastighets-, företags-, respektive fordonsregistret, t.ex. hur ansökan ska skickas in, befintliga krav och tjänster, finns online [här](#).

HANDELSREGISTRET

Handlingar i syfte att offentliggöra den rättsliga ställningen för enskilda näringsidkare, kommersiella företag, civilrättsliga bolag i kommersiell form och enskilda verksamheter med begränsat ansvar registreras i handelsregistret (*Conservatórias do Registo Comercial*). Registreringen av vissa handlingar beträffande den rättsliga ställningen för kooperativ, statliga bolag, kompletterande grupper av företag och europeiska intresseföreningar registreras också i handelsregistret (artikel 1 i lagen om handelsregistret – *Código do Registo Comercial*).

De handlingar som anges i artikel 15 i lagen om handelsregistret ska registreras i handelsregistret, enligt följande:

"Artikel 15 (Handlingar som omfattas av obligatorisk registrering)

1 – Registreringen är obligatorisk i fråga om de handlingar som avses i leden a–c och e–z i artikel 3.1 och 3.2, artikel 4, artikel 5 a, e och f, artiklarna 6, 7 och 8 och artikel 10 c och d.

2 – Med undantag av vad som förskrivs i följande punkter ska registreringen av de handlingar som avses i föregående punkt begäras inom två månader från utfärdandedagen.

3 – Registrering av de handlingar som avses i artikel 5 a, e och f ska begäras inom två månader från offentliggörandet av det dekret som fastställde dem.

4 – Ansökan om registrering av räkenskaper för företag och enskilda verksamheter med begränsat ansvar ska göras senast den femtonde dagen i den sjunde månaden efter avslutat räkenskapsår.

5 – De åtgärder, beslut, förfaranden och säkerhetsåtgärder som anges i artikel 9 omfattas också av obligatorisk registrering.

6 – Registreringen av det interimistiska beslutet är inte obligatorisk om ansökan om att registrera den begärda säkerhetsåtgärden redan har gjorts, och registreringen är inte obligatorisk om ansökan om registrering av huvudåtgärderna redan har gjorts.

7 – Registreringen av åtgärderna och interimistiska beslut om att inhibera företags beslut ska begäras inom två månader från det att de föreslås.

8 – Registreringen av de slutliga beslut som har meddelats avseende de åtgärder och beslut som nämns i föregående punkt ska begäras inom två månader från det att beslutet vunnit laga kraft och inte kan överklagas.”

Villkoren för registrering i handelsregistret anges i artiklarna 28–53 i lagen om handelsregistret.

Enligt artikel 32.1 och 32.2 i lagen om handelsregistret gäller följande:

Endast juridiskt styrka handlingar kan registreras.

Dokument som avfattats på ett främmande språk kan endast godtas om de åtföljs av en översättning, såvida de inte avser handlingar som omfattas av registrering genom transkribering eller har avfattats på engelska, franska eller spanska och den behöriga tjänstemannen behärskar det språket.

I fråga om skattemässiga skyldigheter får enligt artikel 51.1 i lagen om fastighetsregistret ingen handling som omfattas av skattelikhande avgifter definitivt registreras utan att skatten betalas eller att det ställs säkerhet för skatten.

Lagen om handelsregistret finns (på portugisiska) [här](#).

REGISTRERING AV VÄRDEPAPPER

Som värdepapper betraktas enligt lag bland annat följande:

Aktier och andelar.

Obligationer.

Aktiekapital.

Andelar i kollektiva investeringsbolag.

Panträtten till de värdepapper som omnämns i föregående punkt, förutsatt att ansvarsskyldigheten omfattar hela emissionen eller serien, eller tillhandahålls vid tidpunkten för emissionen.

Självständiga teckningsoptioner.

Andra handlingar som motsvarar homogena rättsliga situationer, förutsatt att de kan handlas på marknaden.

(Artikel 1 i den portugisiska lagen om värdepapper – *Código dos Valores Mobiliários*.)

Värdepapper ska registreras (artikel 52 i den portugisiska lagen om värdepapper).

Förvärv av värdepapper, samt fastställande, ändring eller upphörande av nyttjanderätt, panträtt eller någon annan rättslig situation som innebär att inteckning av värdepapper registreras (i regel hos emittenten eller en förvaltare) och kan bli föremål för arv.

Registreringen av värdepapper, registreringsenheterna, registreringskraven, effekterna av registreringen på fastställandet, överföringen och utövandet av rättigheter och arv av sådana rättigheter varierar beroende på de olika kategorierna av egendom som avses ovan.

Detta område regleras av den portugisiska lagen om värdepapper, godkänd genom lagdekret nr 486/99 av den 13 november 1999. Den uppdaterade versionen av lagdekretet finns (på portugisiska) [här](#).

FORDONSREGISTRET

Handlingar beträffande den rättsliga ställningen för motorfordon och släpvagnar till dessa registreras i fordonsregistret (*Conservatórias do Registo Automóvel*).

För registreringssyften anses fordon vara sådana motorfordon och släpvagnar till dessa som omfattas av registrering enligt vägtrafiklagen (*Código da Estrada*).

I artikel 117 i vägtrafiklagen anges vilka fordon och släpvagnar som omfattas av obligatorisk registrering. Den uppdaterade vägtrafiklagen, godkänd genom lagdekret nr 114/94 av den 3 maj 1994, finns (på portugisiska) [här](#).

I artikel 5 i lagen om registrering av motorfordon (*Código de Registo Automóvel*) anges följande i fråga om obligatorisk registrering av motorfordon:

”Artikel 5

1 – Följande omfattas av registrering:

a) Äganderätt och nyttjanderätt till fordonet.

b) Återtaganderättsförbehåll som fastställts i avtal om försäljning av motorfordon.

c) Inteckning, samt ändring och anvisning av denna, samt anvisning av respektive registrerings prioriteringsgrad.

d) Finansiell leasing och överföring av rättigheter till följd av sådan.

e) Uthyrning för en period som överstiger ett år, när avtalet resulterar i en förväntan om att äganderätten ska överföras.

f) Tillhandahållande av fordonet för hyra utan förare.

g) Överlåtande av registrerade rättigheter eller tillgodohavanden och pantsättning, kvarstad och utmätning av sådana tillgodohavanden.

h) Kvarstad eller någon administrativ åtgärd som påverkar den fria förfoganderätten över fordonet.

i) Den börd i form av överlåtelseförbud och restbeskattning som föreskrivs i skattelagstiftningen.

j) Användare som inte är ägare.

k) Konkursansökan.

l) Upphörande eller ändring av rättigheter och förpliktelser som tidigare har registrerats, en ändring av namnet på och en ändring av hemvisten eller sätet för fordonens ägare, nyttjanderättshavare eller hyrestagare.

m) Förverkande av ett registreringsbevis på begäran av en administrativ myndighet eller av polisen, samt begäran om beslagtagande och förverkande av fordon enligt det särskilda förfarandet för reglering av ägandeskap.

n) Förverkanden i straffrättsliga förfaranden.

o) Beslagtagande av ett fordon på grund av ett förvaltningsstraffrättsligt beslut, enligt artikel 147.3 i vägtrafiklagen, godkänd genom lagdekret nr 114/94 av den 3 maj 1994, i sin ändrade lydelse.

p) Förklaring om förverkande av fordonet till staten på grund av ett slutligt domstolsbeslut.

q) Alla övriga handlingar som enligt lag ska registreras.

2 – Registreringen av de handlingar som avses i punkterna a, b, d, e, f och i i ovanstående stycke och registreringen av ändringen av namnet på och hemvisten eller sätet för fordonens ägare, nyttjanderättshavare eller hyrestagare är obligatorisk.

3 – I händelse av arv avstår man från registrering av äganderätten om arvingen (arvingarna) har för avsikt att överlåta fordonet.”

Motorfordon kan inte pantsättas – artikel 8 i lagen om registrering av motorfordon.

Villkoren för registrering av motorfordon finns på <https://justica.gov.pt/Registos/Veiculos/Documentos-do-veiculo>

Registrering av motorfordon regleras av lagdekret nr 54/75 av den 12 februari 1975, som finns [här](#).

Observera även förordningen om registrering av motorfordon (*Regulamento do Registo de Automóveis*), som regleras av lagdekret nr 55/75 av den 12 februari 1975, som finns [här](#).

DET NATIONELLA LUFTFARTYGSREGISTRET

Ett luftfartyg eller självständig utrustning (motor, rotor, propeller etc.) ska registreras i det nationella luftfartygsregistret (*Registo Aeronáutico Nacional*).

Ansökan om registrering görs med hjälp av avsett formulär, åtföljt av följande handlingar:

Köpe- och försäljningsavtal eller övrigt köpebrev.

Intyg om strykning ur luftfartygsregistret i det tidigare registreringslandet eller intyg på att luftfartyget inte tidigare har varit registrerat.

Tullklaringsintyg för luftfartyg som importerats från ett land utanför EU.

Två fotografier på luftfartyget, ett framifrån och ett från sidan, med påmålade nationalitets- och registreringsbeteckningar i formatet 9 x 12, utan ramar och tryckta i neutrala färger.

Handlingar som utfärdats i utlandet ska vara undertecknade av vederbörligen notariserade och legaliserade personer, med apostill i enlighet med bestämmelserna i artiklarna 3 och 4 i Haagkonventionen av den 5 oktober 1961 om slopande av kravet på legalisering av utländska allmänna handlingar, godkänd genom lagdekret nr 48450 av den 24 juni 1968, eller vederbörligen notariserade eller legaliserade av en tjänsteman vid en portugisisk diplomatisk eller konsulär beskickning i det landet.

Handlingar som utfärdats av en rättsinstans i Portugal ska vara undertecknade av dessa lagstadgade rättsliga företrädare och försedda med påskriften "vederbörligen bestyrkt i enlighet med deras befogenheter".

Ytterligare information finns på den [nationella civila luftfartsmyndighetens](#) (*Autoridade Nacional de Aviação Civil*) webbplats.

FARTYGSREGISTRET

Registreringen av fartyg regleras av lagdekret nr 265/72 av den 31 juli 1972 (den allmänna förordningen om hamnmyndigheter – *Regulamento Geral das Capitánias*). Den senaste versionen finns [här](#).

Dessutom gäller lagdekret nr 96/89 av den 28 mars 1989 om fastställande av Madeiras internationella fartygsregister (*Registo Internacional de Navios da Madeira*) och [ministerförfordning nr 715/89 av den 23 augusti 1989](#), som reglerar vissa aspekter av detta.

Anmärkning: Lagdekret nr 96/89 av den 28 mars 1989 har offentliggjorts på nytt i bilaga till lag nr 56/2020 av den 27 augusti 2020. Den finns i sin nuvarande lydelse [här](#).

Detta regelverk innebär följande:

Med undantag av de fartyg som tillhör flottan ska nationella fartyg ha en registrerad ägare för att kunna bedriva den verksamhet som de har klassificerats för (artikel 72.1 i den allmänna förordningen om hamnmyndigheter).

Handelsfartyg omfattas även av kommersiell registrering i enlighet med relevant lag (artikel 72.3 i den allmänna förordningen om hamnmyndigheter).

Nationella fartyg registreras på sjöfartskontoren, med undantag av fritidsbåtar, som registreras hos de organisationer som anges i gällande lagstiftning (artikel 73.1 i den allmänna förordningen om hamnmyndigheter).

Vid nyförvärv eller nybyggnation är behörigt sjöfartskontor det kontor som anges i respektive tillstånd (artikel 73.2 i den allmänna förordningen om hamnmyndigheter).

Vid förvärv eller ersättningsbyggnation är behörigt sjöfartskontor det kontor där de ersatta enheterna registrerades (artikel 73.3 i den allmänna förordningen om hamnmyndigheter).

Ett fartyg som har förvärvats eller byggts i en hamn någonstans i Portugal får säljas eller registreras i en annan hamn i samma eller en annan del av landet, förutsatt att fartyget innehar motsvarande tillstånd (artikel 73.4 i den allmänna förordningen om hamnmyndigheter).

Lättviktsfarkoster ombord på fartyget, även livbåtar, små hjälpfiskefartyg eller små strandfarkoster utan motor eller segel som t.ex. jollar, ekor, uppblåsbara båtar och trampbåtar, avsedda att användas upp till 300 m från stranden vid lågvatten, är undantagna från registreringsplikten men omfattas av hamnmyndighetens behörighet. Hamnmyndigheten ansvarar även för utfärdande av användningstillstånd för dessa (artikel 77 i den allmänna förordningen om hamnmyndigheter).

Kraven för fartygsregistrering anges i artikel 78 i den allmänna förordningen om hamnmyndigheter.

När det gäller registrering av fartyg med anledning av arv till följd av dödsfall gäller framför allt följande:

Vid arv grundas ändringar av registreringen på en bestyrkt skifteshandling eller skiftestabell och respektive ratificeringsbeslut, åtföljt av en handling som utfärdats av behörigt finanskontor med bekräftelse på att respektive arvsskatt (artikel 82.2 i den allmänna förordningen om hamnmyndigheter) har betalats, säkrats eller inte förfallit till betalning.

Utländska fartyg som förvärvats genom arv eller efter en talan som väckts vid portugisiska domstolar ska registreras vid det sjöfartskontor som fastställs av den överordnade myndigheten (artikel 75.3 i den allmänna förordningen om hamnmyndigheter).

VAPENREGISTRET

Regelverket för vapen och ammunition, som godkändes genom lag nr 5/2006 av den 23 februari 2006, finns tillgängligt [här](#).

Vapen och ammunition ska deklarerar och registreras hos PSP (den portugisiska polisen).

Arv till följd av dödsfall omfattas av kraven i artikel 37 i ovan nämnda rättsliga regelverk för vapen och ammunition.

REGISTRERING AV IMMATERIALRÄTTER sker vid det nationella institutet för industriella rättigheter (*Instituto Nacional da Propriedade Industrial*).

Beviljandet av patent, bruksmönster, halvlederprodukter och registrering av mönster eller modell, varumärke, utmärkelse eller logotyp, och registrering av ursprungsbezeichnung och geografisk beteckning, görs av det nationella institutet för industriella rättigheter. Respektive ansökan ska inges hit.

Kraven för och effekterna av ansökan om beviljande eller registrering fastställs i lagen om industriell äganderätt för var och en av ovanstående kategorier, utan att det påverkar bestämmelserna i EU:s lagstiftning och tillämpliga internationella konventioner.

Praktisk information om hur man ansöker och utarbetar en ansökan om beviljande eller registrering finns på webbplatsen för det [nationella institutet för industriella rättigheter](#).

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Huvudregeln är att registrering av sakrätter i fast egendom inte ger lagstadgade rättigheter. För andra egendoms-kategorier kan undantag från denna regel göras. Dessa anges i särskild lagstiftning.

EFFEKTER AV FASTIGHETSREGISTRERING

Effekterna av registrering av sakrätter i fastigheter anges i artiklarna 4–7 i lagen om fastighetsregistret, enligt följande:

"Artikel 4 (Effekt mellan parter)

1 – Handlingar som ska registreras kan göras gällande som handlingar mellan parterna själva eller deras arvingar, även om de inte har registrerats.

2 – Ovan nämnda bestämmelse ska inte tillämpas på handlingar som utgör ett hypotek, vars effekt mellan parterna själva beror på att de registrerats."

"Artikel 5 (Verkställbarhet gentemot tredje man)

1 – Handlingar som ska registreras ska endast ge upphov till effekter gentemot tredje man efter registreringsdagen.

2 – Bestämmelserna i föregående punkt ska inte tillämpas vid

a) förvärv, grundat på förköpsrätt, av de rättigheter som avses i artikel 2.1 a,

b) uppenbara servitut,

c) handlingar som rör obestämda varor, om dessa inte vederbörligen har deklarerats och specificerats.

3 – Avsaknad av registrering kan inte göras gällande gentemot den berörda parten av dem som är skyldiga att främja sådan registrering, eller av deras arvingar.

4 – För registreringssyften är tredje man den som har förvärvat ömsesidigt oförenliga rättigheter från en och samma rättshavare.

5 – En oregistrerad hyresperiod på mer än sex år får inte göras gällande mot tredje man.”

”Artikel 6 (Prioritering vid registrering)

1 – Den rätt som registrerats först ska ha företräde framför de rättigheter som senare registreras för samma varor, i ordningsföljd utifrån registreringsdagen, och samma dag, i den tidsföljd respektive handling ingavs.

2 – (Upphäv)

3 – Registrering som blir definitiv behåller samma prioritering som den hade när den var tillfällig.

4 – Om registrering vägras behåller registrering som gjorts efter ett överklagande som bifallits den prioritering som motsvarar ingivandet av den handling som inte godtagits.”

”Artikel 7 (Presumtioner till följd av registrering)

Definitiv registrering innebär en presumtion om att rätten existerar och tillkommer rättshavaren, på exakt de villkor som anges i registreringen.”

EFFEKTER AV REGISTRERING I HANDELSREGISTRET

Effekterna av registrering i handelsregistret följer i huvudsak från bestämmelserna i artiklarna 11–14 i lagen om handelsregistret, enligt följande:

”Artikel 11 (Presumtioner till följd av registrering)

Registrering genom definitiv transkribering innebär en presumtion om att den rättsliga situationen existerar, på exakt de villkor som anges i registreringen.”

”Artikel 12 (Prioritering vid registrering)

Den först registrerade handlingen ska ha företräde framför senare handlingar som avser samma andelar eller företagstillgångar, i den ordningsföljd som respektive ansökan ingavs.”

”Artikel 13 (Effekt mellan parter)

1 – Handlingar som ska registreras kan göras gällande som handlingar mellan parterna själva eller deras arvingar, även om de inte har registrerats.

2 – Undantag till föregående punkt är bolagsordningar och ändringar till dessa, som omfattas av bestämmelserna i bolagslagen och lagstiftningen om europeiska aktiebolag.”

”Artikel 14 (Verkställbarhet gentemot tredje man)

1 – Handlingar som ska registreras ska endast ge upphov till effekter gentemot tredje man efter registreringsdagen.

2 – Handlingar som omfattas av registrering och obligatoriskt offentliggörande i enlighet med artikel 70.2 får endast effekt gentemot tredje man efter publiceringsdagen.

3 – Avsaknad av registrering kan inte göras gällande gentemot de berörda parterna av de rättsliga företrädarna för dem som är skyldiga att främja sådan registrering, eller av deras arvingar.

4 – Bestämmelserna i denna artikel påverkar inte bestämmelserna i bolagslagen och den lagstiftning som är tillämplig på europeiska aktiebolag.”

EFFEKTER AV REGISTRERING AV VÄRDEPAPPER

Effekterna av registrering av värdepapper framgår av ovannämnda lag om värdepapper (*Código dos Valores Imobiliários*) och varierar beroende på värdepapperskategori. För vissa värdepapperskategorier kan registreringen ha konstitutiv verkan (artikel 73 i ovannämnda lag om värdepapper).

EFFEKTER AV REGISTRERING AV DE RESTERANDE KATEGORIERNAS VAROR OVAN

Effekterna av registrering av vapen, luftfartyg, fartyg, motorfordon, immaterialrätter och industriella rättigheter framgår av den särskilda lagstiftning som nämnts ovan, för var och en av dessa kategorier av varor.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

De bestämmelser som kan tillämpas på anpassningen av sakrätter med anledning av arv är i princip artikel 15 i civillagen (t.ex. när anpassningen görs av en domstol i en rättsprocess) och artikel 43-A i lagen om fastighetsregistret (t.ex. när anpassningen görs av registratören i registreringshandlingen).

Artikel 15 i civillagen (Berättigande):

”Den behörighet som getts en lag omfattar endast de regler som, på grund av sitt innehåll och sin funktion i den lagen, utgör en del av den doktrin som avses i konfliktregeln.”

Artikel 43-A i lagen om fastighetsregistret (Bevis på utländsk lag)

”Om utländsk lag ligger till grund för bedömningen av huruvida registreringsansökan ska beviljas måste den berörda parten styrka innehållet i lagen genom en lämplig handling.”

Utöver dessa bestämmelser har det utvecklats tolkningsregler i doktrinen. Enligt dessa regler omfattar begreppet anpassning i vid mening åtminstone två olika situationer.

Anpassning i strikt mening, som kan tillämpas vid ett tekniskt problem till följd av tillämpningen av två olika arvslagar. Om t.ex. ett adopterat barns adoptivföräldrar och biologiska föräldrar dör, och om lagen i land X tillämpas på arv till följd av adoptivföräldrarnas död och lagen i land Y tillämpas på arv till följd av de biologiska föräldrarnas död, kan detta leda till ett resultat som ingen av de berörda rättsordningarna avser (t.ex. att det adopterade barnet varken är arvinge till sina adoptivföräldrar eller sina biologiska föräldrar). Domstolen ska lösa detta problem genom anpassning.

En annan situation där det inte är fråga om anpassning i strikt mening utan snarare om ersättning/införlivande är när en doktrin i ett annat lands lag ersätts av en inhemsk doktrin.

Begreppet ersättning/införlivande utgör en lämpligare ram för anpassning av sakrätter enligt artikel 31 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg. Ett exempel på detta skulle vara att ersätta doktrinen om ”*arrende*” (som finns i ett annat lands lagstiftning men inte i den portugisiska lagstiftningen) med sakrätten byggrätt (som finns i den portugisiska lagstiftningen).

Både domstolen (genom att vidta en rättslig åtgärd) och registratören (vid tidpunkten för registreringen) kan ersätta/införliva en rätt på detta sätt. Registratörens beslut kan överklagas inför domstolen (artiklarna 140–146 i lagen om fastighetsregistret).

ANMÄRKNING

Informationen i detta faktablad är inte uttömmande eller bindande för kontaktpunkten, domstolarna eller andra instanser och myndigheter. Även om faktabladet regelbundet uppdateras innehåller de eventuellt inte alla lagändringar. De gällande rättsakterna måste därför fortfarande alltid konsulteras.

Senaste uppdatering: 04/03/2022

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar

sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Rumänien

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Utöver äganderätt, eller en del av en äganderätt, kan följande sakrätter förvärfvas genom arv:

1. Nyttjanderätt.
2. Användarrätt.
3. Borätt.
4. Byggrätt.
5. Servitut.

Rumänsk rätt tillåter inte arvingar att vid ett arv välja mellan en del av den kvarlåtenskap som de har rätt till och nyttjanderätten till kvarlåtenskapen. Med tanke på att en fysisk persons nyttjanderätt, användarrätt och borätt som längst gäller livet ut och upphör när en förmånstagare avlider, kan de inte förvärfvas genom lagligt arv, utan på grundval av en bestämmelse om att rätten inträder i och med den berättigades död (*mortis causa*). När det gäller utövandet av dessa och andra sakrätter kan arvlåtaren införa vissa begränsningar.

När den avlidne innehade en sakrätt i form av en säkerhet (inteckning i lös eller fast egendom, panträtt etc.) överförs denna rätt genom arv, tillsammans med säkerheten.

Ett specialfall är när den efterlevande maken/makan inte har en sakrätt som ger rätt att använda en bostad. Efter att arvsförfarandet inletts har en sådan person laglig rätt att uppehålla sig i den bostad som han eller hon tidigare bodde i tillsammans med den avlidne, om den aktuella bostaden ingår i kvarlåtenskapen, även om de andra arvingarna under vissa omständigheter kan begära att borätten ska begränsas eller ändras. Den efterlevande maken /makan får inte begagna sig av en borätt som förvärfvats under sådana omständigheter för ekonomisk vinning, eftersom han eller hon inte har rätt att t.ex. hyra ut bostaden. Borätten upphör genom att rätten delas, men tidigast ett år efter det att arvsförfarandet inleddes. Rätten upphör redan innan denna ettårsperiod har löpt ut om den efterlevande maken/makan gifter om sig.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

I allmänhet får en arvöverlåtelse full effekt från och med den dag arvsförfarandet inleds, enbart på grund av rättshavarens död, och behöver inte antecknas i ett register.

I enlighet med civillagen ska offentliggörandet ske i fastighetsregistret (*cartea funciară*), det elektroniska arkivet för säkerheter i lös egendom (*Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare*), företagsregistret och genom andra former av lagstadgade offentliggöranden. För närvarande innebär en anteckning i ett register inte att det skapas en rätt utan säkerställer endast att de registrerade rätterna offentliggörs och kan göras gällande.

Registrering i fastighetsregistret av sakrätter i fast egendom leder inte automatiskt till att en rätt uppkommer. Detta sker först efter att arbetet med lantmäterikartorna har slutförts i respektive administrativ enhet och lagfarter på begäran eller på eget initiativ har upprättats för respektive fastighet. Enligt civillagen förvärfvas emellertid sakrätter även i ett sådant fall utan att de antecknas i fastighetsregistret när de härrör från ett arv. De måste dock antecknas i fastighetsregistret innan arvtagaren får förfoganderätt över dem och kan sälja, ge bort eller inteckna dem etc.

Sakrätter antecknas i andra register (t.ex. i det elektroniska arkivet för säkerheter i lös egendom, till följd av överlåtelse av en säkrad fordran genom arv), för offentliggörande, om den överlåtna rätten också har registrerats.

Registreringen ska ske på grundval av den handling som fastställer arvingens ställning (arvsintyg, domstolsavgörande), och, när så är tillämpligt, registreras även rätter och tillgångar som ingår i kvarlåtenskapen.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Registreringen ska göras för offentliggörande och för att säkerställa att rätten kan göras gällande gentemot tredje man. För verkningarna av att registrera sakrätter i fast egendom som förvärfvats genom arv i fastighetsregistret, se svaret ovan.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

I enlighet med lag nr 206/2016 ankommer det på domstolarna (*tribunali*) att avgöra om anpassning av sakrätter i enlighet med artikel 31 i förordningen.

Senaste uppdatering: 01/08/2023

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Slovenien

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Sakrätter som kan uppkomma genom arv är äganderätt till lös och fast egendom och en hantverkare eller enskilda näringsidkares arbetsredskap och andra sakrätter (panträtt, tillträdesrätt, rättigheter och skyldigheter till följd av rättsliga och icke affärsmässiga förhållanden, upphovsrätt (både ekonomiskt och immateriellt), en patentsökandes eller patentinnehavares rättigheter, rätt till ersättning för upphovsmannen bakom en teknisk förbättring, formskydd.

Äganderätter som är personliga, som t.ex. personalservitut, rätt till livränta och rätt till underhåll, kan inte ärvas.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Efter avslutad boutredning meddelar domstolen ett beslut om vem som har rätt till kvarlåtenskapen. Beslutet avser sakfrågan och är till sin natur ett fastställelsebeslut. Det innebär att det i beslutet anges vilka personer som är arvtagare, testamentstagare eller övriga personer som har förvärvat arvsrätt, rätt till arv genom testamente eller andra arvsrätter vid testators död. Det innebär dessutom att arvsbeslutet inte ålägger någon att uppfylla specifika skyldigheter, utan snarare att de personer vars rättigheter har fastställts i det slutliga arvsbeslutet själva ansvarar för att dessa rättigheter verkställs.

Föregående bestämmelser gäller inte *utlämnande av egendom som domstolen har tagit hand om*. Domstolen förordnar att egendomen ska lämnas ut så snart arvsbeslutet vinner laga kraft och förordnar att egendomen ska registreras i fastighetsregistret. Innan egendomen lämnas ut måste arvtagarna styrka att de har fullgjort eller säkrat de skyldigheter som testatorn ålagt dem vad gäller personer som inte själva kan sköta sina egna affärer eller donationer för ideella syften (artikel 216 i arvslagen).

Registrering i fastighetsregistret:

En särskild regel gäller även för *registrering av sakrätter i fast egendom*. Dessa registreras i fastighetsregistret. Domstolen ska på eget initiativ förordna om obligatorisk registrering av egendomen i fastighetsregistret så snart arvsbeslutet vinner laga kraft. Detta innebär exempelvis registrering av arvtagarens äganderätt och andra belastningar eller begränsningar i fråga om äganderätten (testamentstagarens nyttjanderätt eller befrielse från skyldigheten att betala av lån, båda i form av legat).

Registrering i företagsregistret:

Ägarintressen i företag och enskilda näringsidkares tillgångar förs in i företagsregistret. Alla ändringar av företagets delägare som registrerats i domstolsregistret har enbart form av en anmälan, eftersom en person får ställning som delägare först efter registreringen i domstolsregistret. Vid arv av ett ägarintresse måste en konsoliderad version med ändringarna i stiftelseurkunden lämnas in, däribland ändringar gällande delägare och deras ägarintressen. En notarie måste bestyrka att ändringarna i stiftelseurkunden överensstämmer med det lagakraftvunna arvsbeslutet. Enskilda näringsidkare förs in i företagsregistret på grundval av deras fullständiga ansökan. Vid ofullständig ansökan uppmanar registeradministratören sökanden att komplettera den inom åtta dagar. Om sökanden inte har kompletterat ansökan inom den fastställda tidsfristen avslår registeradministratören ansökan. Sökanden kan begära omprövning av avslaget inom åtta dagar från delgivningen av beslutet.

Registrering i andra register:

Register över transaktionskonton (registrering av transaktionskonton)

Register över registrerade värdepapper, som förs av det centrala värdepappersclearingföretaget (*Centralna klirinško depotna družba d.d. – KDD*)

E-RISK-registret (register över handeldvapen, register över motorfordon)

Fartygsregistret

Luftfartygsregister

Register över upphovsmän och upphovsrättsskyddade verk, register över rättigheter och ersättning från mångfaldigande av upphovsrättsskyddade verk,

register över upphovsrättsskyddade verk, register över audiovisuella verk

Pensionsförmåner.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Registrering i fastighetsregistret:

Registrering av sakrätter i fast egendom i fastighetsregistret regleras i lagen om fastighetsregistret (*Zakon o zemljiški knjigi*) (Sloveniens officiella kungörelseorgan, nr [E 58/03](#), [E 37/08](#) – ZST-1, [E 45/08](#), [E 28/09](#), [E 25/11](#) och [E 14/15](#) – ZUUJFO).

Registrering av sakrätter i fast egendom i fastighetsregistret grundat på arvsbeslutet har formen av en *anmälan* eftersom arvingen förvärvade äganderätten när testatorn avled.

Inskrivningar i fastighetsregistret kungörs. Detta innebär att om en rätt har skrivits in i fastighetsregistret kan ingen hävda att han eller hon inte kände till den. Principen om förtroende för fastighetsregistret gäller också. En person som registrerats i fastighetsregistret antas vara ägare.

Registrering i företagsregistret:

Registreringsförfarandet regleras av lagen om Sloveniens företagsregister (*Zakon o poslovnem registru*) (Sloveniens officiella kungörelseorgan, nr [E 49/06](#), [E 33/07](#) – ZSReg-B och [E 19/15](#)). Registrering i företagsregistret har enbart form av en anmälan. En arvinge behöver inte vänta tills en registrering gjorts i domstolsregistret för att förvärva ställning som delägare, eftersom testatorns kvarlåtenskap, inklusive andelen i dennes företag, överförs till testatorns arvingar när testatorn avlider.

Registrering i andra register:

I registret över transaktionskonton:

Registret över transaktionskonton (RTR) utgörs av en enda datoriserad databas om transaktionskonton och deras innehavare, oavsett om dessa är företag eller privatpersoner. När en person öppnar ett transaktionskonto förs information om kontot in i registret.

I registret över registrerade värdepapper:

Innehavaren förvärvar ett registrerat värdepapper när det registrerade värdepappret registreras på innehavarens konto i det centrala registret över registrerade värdepapper.

I E-RISK-registret, fartygsregistret och luftfartygsregistret

Registret över registrerade fordon innehåller all information om ett enskilt fordon som måste anges på registreringsbeviset, nämligen registreringen, fordonets registreringsnummer, fordonets ägare eller den person som fordonet är registrerat på, huruvida fordonet är besiktat, huruvida obligatorisk trafikförsäkring har tecknats och annan information. Inskrivning i registret över fordon kungörs inte eftersom detta register inte är ett offentligt register.

Detsamma gäller registret över civila handeldvapen (administrativa enheter för register över de vapenlicenser som utfärdats, medan inrikesministeriet för det centrala registret över utfärdade vapenlicenser, register över tillstånd som utfärdats till vapenhandlare och personer som driver skjutbanor). Inskrivningar i fartygsregistret och luftfartygsregistret kungörs däremot.

I registret över upphovsrättsskyddade verk:

Inskrivningen medför att den person som anges i registret betraktas som upphovsman eller upphovsrättsinnehavare till ett bestämt verk tills motsatsen bevisas. Registret är offentligt.

I registret över försäkrade personer och innehavare av pensions- och invaliditetsförsäkringsrättigheter:

Registret över försäkrade personer inbegriper registret över innehavare av pensions- och invaliditetsförsäkringsrättigheter, registret över försäkringsutbetalningar, registret över personer som är skyldiga att betala obligatoriska socialförsäkringsavgifter och registret över sakkunnigutlåtanden. I den lag som reglerar det officiella registret anges inte att det är offentligt och att registreringen därmed ska kungöras.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Det finns inte några särskilda regler eller förfaranden för anpassning av sakrätter i nationell lagstiftning.

Senaste uppdatering: 07/01/2020

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Slovakien

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

A – Äganderätter (§§ 123–151 i civilagen):

1/ ensamt ägande

2/ samägande (delbart och odelbart giftorättsgods)

B – Rätt till andra personers egendom (§§ 151a–151v i civilagen)

1/ panträtter (fastställande av fordringar, efterställda panträtter)

2/ servitut

3/ retentionsrätter

Äganderätten överläts genom arv från testatorn till arvtagaren (arvtagarna) vid testators fränfalle. **Överlåtelsen av äganderätten** till fast egendom måste **alltid** registreras i fastighetsregistret.

Panträtter används som säkerhet för fordringar och andra avgifter genom att göra det möjligt för panthavaren att få eller ansöka om reglering av skulden med hjälp av panten om hela skulden inte betalas i tid.

En panträtt upplåts genom ett skriftligt avtal, genom avtal om att avsluta det arvsförfarande som arvtagarna inlett, genom ett domstolsavgörande eller ett beslut från en förvaltningsmyndighet eller genom en rättsakt, och träder vanligtvis i kraft när den registreras i registret.

Servitut innebär en begränsning av äganderätten för ägarna till en fast egendom till förmån för andra personer, genom att ägarna åläggs att tolerera, avstå från eller vidta vissa åtgärder. Rättigheter i samband med servitut är knutna till antingen äganderätten till en viss fastighet (t.ex. rätten att gå över en bit mark) eller en viss person (livslång hyra).

Servitut knutna till äganderätten till en fast egendom (realservitut) övergår på förvärvaren tillsammans med äganderätten till fastigheten. Servitut knutet till en enskild person (personligt servitut) upphör när den person som servitutet upprättats för avlider.

Retentionsrätt ger en person rätt att innehålla lös egendom som de är skyldiga att lämna ifrån sig för att säkra en penningfordran mot en person som de annars är skyldiga att lämna ifrån sig egendomen till. Retentionsrätten omfattar dock inte egendom som erhållits på ett godtyckligt eller bedrägligt vis. På grundval av retentionsrätten har borgenären, när ett domstolsavgörande verkställs, rätt att få betalt med medel från intäkterna från den innehållna egendomen före andra borgenärer, inklusive borgenärer med panträtt.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

A – **Äganderätt** till fast egendom, bostadsfastigheter och näringsfastigheter måste alltid antecknas i fastighetsregistret. Detta har i regel bindande verkan. När det gäller avtal om överlåtelse av fastighet börjar dessa inte gälla förrän avtalen förs in i det registret. Registreringen har med andra ord en konstitutiv verkan. Vid dödsfall får registreringen en annan verkan, eftersom det inte är förrän registreringen som överlåtelsen av äganderätten till arvtagaren inom ramen för arvsförfarandet retroaktivt förklaras ha ägt rum på dödsdagen. Detta förfarande regleras av lagen om fastighetsregister [162/1995](#) och registreringen av överlåtelsen av äganderätten vid slutfört arvsförfarande är obligatoriskt. Ansökan om registrering i fastighetsregistret inges av en notarie som av domstolen getts i uppdrag att leda arvsförfarandet eller av en annan bemyndigad person (arvtagaren). Ansökan inges till lantmäteriavdelningen vid det lokalkontor som har territoriell behörighet.

Äganderätt till viss lös egendom måste antecknas i relevant register. Dessa register inbegriper: Företagsregistret (lag nr 530/2003 om företagsregistret) – de domstolar som ansvarar för fastighetsregistret är distriktsdomstolarna inom vars domkrets den regionala domstolen har sitt säte.

Fordonsregistret, som polisens lokala vägtrafikinspektorat ansvarar för.

Kontoret för näringsfastigheter i Banská Bystrica, som ansvarar för hela Slovakien, registrerar patent, varumärken, mönster och andra immaterialrättsliga uppgifter.

Värdepapperscentralen – överlåtelse av bokförda värdepapper. Republiken Slovakiens värdepapperscentral, a.s. är behörig för hela Slovakien.

Fartygsregistret – registrering av fritidsbåtar. Republiken Slovakiens fartygsregister, som förs av det slovakiska ministeriet för transport och byggnadsverksamhet, är behörigt för hela Slovakien.

B – Rätt till en annan persons egendom

I registren antecknas även uppgifter om andra personers egendom som begränsar ägarens förfoganderätt över egendomen. I regel **fastställs** panträtter beträffande fast egendom, bostadsfastigheter och näringsfastigheter när de förs in i fastighetsregistret.

1/ Retentionsrätten beträffande lös egendom fastställs vid registrering i det centrala notarieregistret över retentionsrätter (§§ 73d–73i i lag nr 323/1992 om notarier och notarieverksamhet (notarielagen) och interna regler för notariiekammaren) som förs av notariiekammaren. Om ett separat register finns för den aktuella egendomen sker registreringen i det registret (se punkt A ovan). Retentionsrätt, ändringar av uppgifter om en retentionsrätt och uppgift om att rätten har börjat göras gällande registreras av en notarie på grundval av en begäran från en bemyndigad person i enlighet med relevant lagstiftning. Samma sak gäller strykning av en retentionsrätt från registret över retentionsrätter. Personer som ansöker om registrering måste styrka sin identitet för notarien, eller, om de ansöker för någon annans räkning, styrka att de är bemyndigade att göra detta. Personer som ansöker om registrering av en panträtt måste tillhandahålla notarien alla uppgifter som krävs enligt lag, vilka sedan antecknas i panträttsregistret. Om panträtten fastställs genom ett arvsavtal som ingåtts av arvtagarna eller genom ett domstolsavgörande eller ett beslut från en förvaltningsmyndighet, måste den person som ansöker om registrering av panträtten tillhandahålla notarien det avgörande i vilket panträtten fastställdes.

2/ Realservitut fastställs när de antecknas i fastighetsregistret.

3/ Retentionsrätter som endast kan göras gällande i förhållande till lös egendom behöver inte registreras.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Om testatorn avlider övergår äganderätten på arvtagaren samma dag som testatorn avlider. Registreringen är enbart av deklarativ karaktär.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Den 1 december 2015 trädde § 67a i lag nr 97/1963 om internationell privaträtt och processregler i kraft, som gjorde det möjligt att anpassa en sakrätt, åtgärd eller beslut i ett utländskt avgörande. Vid ett beslut om huruvida ett utländskt arvsavgörande angående en sakrätt är verkställbart reglerar lagen anpassningen av den okända sakrätten under detta förfarande.

Senaste uppdatering: 22/04/2022

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Sverige

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Den som genom arv erhåller egendom tar som huvudregel över egendomen med *full äganderätt*. Om arvlåtaren var gift, ska kvarlåtenskapen tillfalla den efterlevande maken med *fri förfoganderätt*. Det betyder att maken får göra vad han eller hon vill med egendomen under sin livstid – även förbruka den helt och hållet – men inte bestämma över den genom testamente. Maken får inte heller genom gåva eller annan därmed jämförlig handling utan tillbörlig hänsyn till den först avlidnes arvingar orsaka väsentlig minskning av sin egendom.

Vidare kan arvlåtaren i ett testamente föreskriva att någon ska erhålla *nyttjanderätt* i egendomen. Om inte annat följer av testamentet förvaltar nyttjanderättshavaren egendomen och har rätt till avkastningen av den men får också svara för alla nödvändiga kostnader för egendomen.

Nyttjanderättshavaren ska också iakttä ägarens rätt och bästa och får inte överlåta nyttjanderätten. Ägaren till egendomen får inte utan nyttjanderättshavarens samtycke överlåta eller annars förfoga över egendomen.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Den som förvärvat fast egendom med äganderätt ska ansöka om inskrivning av förvärvet (lagfart) i fastighetsregistret som förs av [Lantmäterimyndigheten](#). Ansökan ska som huvudregel göras inom tre månader från förvärvet. Den som ansöker om lagfart ska ge in fångeshandlingen och de övriga handlingar som är nödvändiga för att styrka förvärvet. Det innebär att vid köp ska bl.a. köpehandlingen ges in. Om fastigheten förvärvas genom arv är det i vissa fall (om det enbart finns en dödsbodelägare) i princip tillräckligt att inregistrerad bouppteckning ges in i original och i bestyrkt kopia. I andra fall ska även arvskifteshandlingen i original och i bestyrkt kopia ges in. Även andra handlingar kan behöva ges in, t.ex. överförmyndarens samtycke om det finns en omyndig dödsbodelägare. I vissa fall kan lagfart sökas genom ingivande av testamente som vunnit laga kraft, i stället för en arvskifteshandling. En nyttjanderätt som har upplåtits genom skriftlig handling får inskrivas i fastighetsregistret. Ansökan om inskrivning görs hos [Lantmäterimyndigheten](#), varvid den handling som rättigheten grundas på ska ges in.

Sakrätter i lös egendom registreras inte.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Den som senast har ansökt om lagfart anses som fastighetens ägare.

Om en nyttjanderätt är inskriven gäller den som huvudregel mot en ny ägare av fastigheten.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Nej.

Senaste uppdatering: 07/09/2018

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - England och Wales

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Sakrätt kan inte uppkomma enbart på grund av arv enligt engelsk rätt.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Ej tillämpligt.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Ej tillämpligt.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Ej tillämpligt.

Senaste uppdatering: 27/08/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.

Anpassning av sakrätter - Gibraltar

1 Vilka sakrätter kan uppkomma med anledning av arv, enligt denna medlemsstats lagstiftning?

Sakrätt kan inte uppkomma enbart på grund av arv enligt engelsk rätt.

2 Antecknas dessa sakrätter i register över rätter i fast och lös egendom och, om ja, är registreringen obligatorisk? I vilka register antecknas de och hur ser registreringskraven och registreringsförfarandet ut?

Ej tillämpligt.

3 Vilka verkningar får registrering av sakrätter?

Ej tillämpligt.

4 Finns särskilda regler och förfaranden så att en persons sakrätt, enligt den lag som är tillämplig på arvet, anpassas till lagstiftningen i den medlemsstat där den åberopas, i det fall denna typ av sakrätt är okänd där?

Ej tillämpligt.

Senaste uppdatering: 27/08/2021

De nationella versionerna av sidan sköts av respektive kontaktpunkt. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Varken det europeiska rättsliga nätverket eller kommissionen påtar sig något som helst ansvar för information eller uppgifter som ingår eller åberopas i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.